

Venskab med Gud - bog 4
En usædvanlig samtale
Neale Donald Walsch 1999 Bog 4

Det følgende er i uddrag fra bogen. Som er på over 375 sider. Jeg har forkortet det ned til 31. sider. Erling Stougaard Nielsen juni 2018

(Bogen "*Samvær med Gud*" er ikke skrevet, fordi den indeholder første del: *Menneskenes ti illusioner*: anden del: *At gøre sig til herre over illusionerne* tredje del: *At møde skaberen i sit indre*. Bogen er på i alt 196 sider.)

Side 19. Fra forordet: Jeg vil have at du skal forstå hvor virkelig min frygt for Gud var.

Fordi min historie ikke er enestående.

Og, som jeg har været inde på, er det ikke kun katolikker der står i frygt foran Gud. Langtfra. Halvdelen af alle mennesker i verden tror at Gud vil "*komme efter dem*" hvis de ikke er gode.

Fundamentalister inden for mange religioner sår frygt i deres tilhængeres hjerter. De må du ikke. Lad være med det. Hold op, eller Guds straf rammer dig. Og her taler vi ikke om de vigtige bud, som at du ikke må slå ihjel. Vi taler om at Gud bliver ked af det hvis du spiser kød om fredagen (*på det punkt har han dog ændret holdning*) eller svinekød på en hvilken som helst ugedag, eller bliver skilt. Det er Gud der bliver vred, hvis du som kvinde ikke dækker ansigtet til med et slør, ikke besøger Mekka mindst én gang i dit liv, ikke smider hvad du har i hænderne, ruller dit bedetæppe ud og kaster dig i støvet fem gange daglig, ikke gifter dig i templet, ikke går til skrifte eller i kirke hver søndag, *ikke alt muligt*.

Vi skal passe på med Gud. Det eneste problem er, at det er svært at kende reglerne fordi der er så mange. Og det vanskeligste er at alles regler er *korrekte*. Eller det hævder de. Men de kan ikke *alle sammen* være korrekte. Så hvordan skal vi vælge, hvordan skal vi vide det? Det er et nagende spørgsmål, og ikke uvigtigt, eftersom Guds margin for fejltagelser synes at være så snæver.

Så kommer der en bog der hedder *Venskab med Gud*. Hvad vil det nu sige? Er det muligt at Gud alligevel ikke er en hellig desperado? Er det muligt at udøbte børn børn kommer i himlen? At det at gå med slør eller bøje sig mod øst, leve i cølibat eller lade være at spise svinekød ikke har noget at sige? At Allah elsker os betingelsesløst? At Jehova vil udvælge os *alle* til at være hos Ham når sagnligheds timen oprinder?

Eller endnu mere rystende, er det muligt at vi slet ikke behøver at referere til Gud som "*Ham*"? Kan Gud være en *kvinde*? Eller måske tilhører Gud ikke et bestemt køn?

For et menneske, der er blevet opdraget som jeg er, kan blot det at *tænke sådanne tanker* opfattes som syndigt.

Ikke desto mindre er vi nødt til at tænke dem. Vi er nødt til at gøre op med dem. Vores blinde tro har ført os ind i en blindgyde. Hvad åndelig udvikling angår, har menneskeheden ikke drevet det særligt vidt de seneste to tusinde år. Vi har lyttet til lærer efter lærer, mester efter mester, lektion efter lektion, og vi opfører os stadig på samme måde som vi altid har gjort, og som har bragt ulykke over vores art siden tidernes begyndelse.

Vi dræber stadig vore egne, styrer verden ved hjælp af magt grådighed, undertrykker seksualiteten, mishandler vore børn og opdrager dem forkert, lader hånt om lidelsen og skaber den ligefrem. *Foruden den stupide mandlige undertrykkelse af kvinder, i visse kulturer og religioner, verden over. Patriarkatet.*

Det er to tusinde år siden Kristus lod sig føde, femogtyve hundrede år siden Buddhas tid, og endnu længere siden vi først gang hørte vismanden Konfutses ord, eller visdommens tao, og stadigvæk har vi ikke fundet svaret på de store spørgsmål.

Kan vi nogensinde finde en måde hvorpå vi kan gøre de svar vi allerede har modtaget, brugbare, gøre dem til noget der kan fungere i hverdagen?

Det tror jeg. Jeg føler mig faktisk temmelig sikker på det, for jeg har diskuteret det meget i mine samtaler med Gud/Altet.

Her er jeg helt enig med Neale Donald Walsch. Det er det jeg arbejder med i mine skrivelser, at planlægge og beskrive hvordan vi skaber en vision for en bedre verden som Gud/Altet ønsker det. Kolind 19. juni 2018.

*Neale Donald Walsch har skrevet en bog mere efter denne: **Fællesskab med Gud***

Side 214. Det du tænker om Gud, skaber ikke Gud. Det skaber blot din **oplevelse** af Gud.

Gud **er**. Gud er Altet i alting.... Det hele. Alt hvad der nogensinde har været, er nu, og nogensinde vil være. Når du tænker, **skaber** du ikke Altet. Du griber **til** altet for at skabe en hvilken som helst oplevelse **af** altet du vælger.

Det hele **er der allerede**. Du **anbringer det ikke der** ved at tænke på det. Men ved at tænke på det anbringer du den del af altet **i din oplevelsesverden** som du tænker på.

Dette fordi: "Gud/Altet er det der oppe og nede, til venstre og til højre, det der er her og det der er der, det der er før og efter. Det hurtige og det langsomme, det store og det lille, det mandlige og det kvindelige, og det I mennesker kalder det gode og det onde. Gud/Altet er det hele, og der er intet af det som Gud/Altet ikke er".

Side 15. Jeg kan husk nøjagtigt hvornår jeg afgjorde at jeg skulle være bange for Gud. Det var da Han sagde, at min mor kom i helvede. Okay, **Gud** sagde det ikke direkte, men der var nogen der sagde det på **Hans** vegne. Jeg var omkring seks år gammel på det tidspunkt.... I mange år var jeg bange for Gud fordi min frygt hele tiden fik ny næring. *I den katolske tro/kirke.*

Frygten for Gud skabes af mange religioner, ja, mange religioner opmuntrer ligefrem til den.

Side 19. Og som jeg har været inde på, er det ikke kun katolikker der står i frygt foran Gud.

Langtfra. Halvdelen af alle mennesker i verden tror at Gud vil **"komme efter dem"** hvis de ikke er gode. Fundamentalister inden for mange religioner sår frygt i deres tilhængers hjerter. Det må du ikke. Lad være med det. Hold op, eller Guds straf rammer dig. Og her taler vi ikke om de vigtige bud, som at du ikke må slå ihjel. Vi taler om at Gud bliver ked af det, hvis du spiser kød om fredagen, eller svinekød på en hvilken som helst ugedag, eller bliver skilt. Det er Gud der bliver vred, hvis du som kvinde ikke dækker ansigtet til med et slør, ikke besøger Mekka mindst én gang i dit liv, ikke smider hvad du har i hænderne, ruller dit bedetæppe ud og kaster dig i støvet fem gange daglig, ikke gifter dig i templet, ikke går til skrifte eller i kirke hver søndag, **ikke alt muligt.**

Rent Idioti. Vi skal alle passe på med Gud. Det eneste problem er, at det er svært at kende reglerne fordi der er så mange. Og det vanskeligste er at alles regler er **korrekte**. Eller det hævder de.

Men de kan ikke **alle sammen** være korrekte. *Især ikke, da der er så mange forskellige religioner.* Så hvordan skal vi vælge, hvordan skal vi vide det? Det er et nagende spørgsmål, og ikke uvigtigt, eftersom Guds margin for fejltagelser synes at være så snæver. *Påstår religionerne.*

Side 26. Vi oplever alle sammen jeres samtaler med Gud/Altet på jeres egen måde – og forskelligt på forskellige tidspunkter. Det vil altid være en tovejs samtale **"inde i hovedet på dig"**, eller på papiret, eller i en form hvor mit svar til dig er lidt længere om at nå dig og kommer gennem den næste sang du hører, eller den næste film du ser, eller den næste forelæsning du går til, eller

den næste artikel du læser i et blad, eller i en tilfældig udtalelse fra en ven, som du **"tilfældigt"** møder på gaden.

Side 39. Der er mange mennesker som overhovedet ikke tænker på mig (Gud/Altet) som en ven. Det er det sørgelige ved det. Mange tænker på mig (Gud/Altet) som en **forælder**, ikke en ven – og tilmed som en streng, grusom, krævende og vred forælder. En far som på visse områder overhovedet ikke tolerer fejltagelser – som for eksempel hvordan I tilbeder mig.

I disse menneskers tanker kræver jeg ikke alene at I tilbeder mig, men at I gør det på en bestemt måde. Det er ikke nok at I kommer til mig. I skal komme ad en særlig vej. Hvis I skulle komme ad en anden vej – **enhver anden vej** – vil jeg afvise jeres kærlighed, ikke høre jeres bønner, og, i sandhed, sende jer af helvede til.

Også hvis min søgen efter dig var oprigtig, mine hensigter rene, og min forståelse den bedste jeg kunne mobilisere?

Selv om det var tilfældet. Ja, selv om det var sådan. I disse menneskers tanker er jeg (**Gud/Altet**) en striks forælder, som ikke vil acceptere andet end den fuldstændige korrekte forståelse af hvem jeg er.... Hvis den forståelse du er nået frem til, ikke er korrekt, straffer jeg dig. Dine hensigter kan være aldrig så gode; du kan være så opfyldt af kærlighed til mig, at du er ved at strømme over.

Jeg vil stadigvæk styrte dig ned i helvedes flammer, og du kommer til at lide evigt, hvis du kommer til mig med det forkerte navn på læben, de forkerte forestillinger i hovedet.

Side 48. Husk den sandhed – at der ingen ofre og ingen skurke findes. Heller ikke **"de onde"** og **"de gode"**. Gud/Altet skabte intet andet end det fuldkomne. Enhver sjæl er fuldkommen, ren og smuk. Det kan være at Guds fuldkomne væsener gør ufuldkomne ting – eller hvad de ville **betegne** som ufuldkomne ting – men de befinder sig i en tilstand af glemsel her på jorden, men alt hvad der sker i livet, sker af en fuldkommen årsag. Fejltagelser findes ikke i Guds verden, og intet sker tilfældigt. Der er heller aldrig noget menneske som kommer hen imod dig, der ikke har en gave i hænderne.

Side 55. Der er syv trin på vejen til venskabet med Gud/Altet. De syv trin er:

1. **Kende Gud/Altet.**
2. **Stole på Gud/Altet.**
3. **Elske Gud/Altet.**
4. **Tage Gud/Altet til sig.**
5. **Bruge Gud/Altet.**
6. **Hjælpe Gud/Altet.**
7. **Takke Gud/Altet.**

Du kan brug de samme syv trin over for alle du gerne vil være venner med.

I virkeligheden bruger du dem nok allerede ubevidst.

Hvis du bruger disse trin bevidst, ville du blive venner med alle mennesker du mødte.

Side 57. Halvdelen af befolkningen på jeres klode har det problem, at de ser Gud/Altet som en slags **"forælder"**. De tror jeg vil være ligesom deres mor eller far. - **Ja du bliver kaldt "Gud fader"**. - - Ja, og hvem der end fandt på det, skulle skamme sig. - **Jeg tror det var Jesus?** - Nej. Jesus brugte bare tidens sprog og talemåder – Det var ikke ham der opfandt forestillingen om Gud som faderen. - **Ikke det?** - Patriarkatet med den patriarkalske religion havde etableret sig længe før Jesus dukke op. ***Dette er en sandhed, der kan findes i historien. Idet alle religioner er skabt af mænd, for at***

skaffe sig rigdom, magt og store jordbesiddelser. Og holde kvindernes seksualitet under kontrol. Tåber og stupide idioter som de er.

Så du er ikke "Fader vor, du som er i Himlene?" - Nej, ikke mere end jeg er jeres Moder i himlene. Problemet er, at I insisterer på at personificere mig, og **jeg er ikke en person. Men ren skabende kærlig energi uden form og krop.** -

Side 62. Det er ikke jeres tro **på** mig der skaber problemerne, det er det I tror **om** mig... For at kende mig er det ikke alene nødvendigt at **tro** på mig, I må også være villige til **virkelig at kende mig** – og ikke bare vide hvad I **tror** I ved om mig.

Side 64. Du må være i stand til at tage en Gud til dig som elsker **dig** betingelsesløst og tager **dig** til sig; være i stand til at hilse en Gud med glæde som hilser dig med glæde i sit rige uden at stille spørgsmål; holde op med at straffe dig selv fordi du tror på en Gud som aldrig er holdt op med at tale til dig. - Det er alt sammen radikale tanker. Kirkerne kalder dem kætterier. Og det mest ironiske er at du har været nødt til at forlade kirken **for** at lære Gud at kende. Du vil uden tvivl være nødt til at opgive noget af kirkens lære. For kirkerne lærer jer om en Gud som I får at vide I ikke kan kende, og som I ikke ville vælge om ven. For hvad ville det være for en ven, der straffede jer for enhver misgerning? Og hvilken ven ville betragte det som, en misgerning, hvis man kaldte ham ved det forkerte navn?

Side 70. I de særlige oplysninger om livet blandt universets højtudviklede væsener i 3. bog, og planerne for, hvordan vi kan skabe et nyt samfund på jordkloden i 2. bog, har gjort mig mere overbevist end nogensinde før.

Det er jeg meget glad for at høre. Og det er interessant at du peger på denne del af vores dialog, for det var også den hvor jeg talte om det at kende Gud/Altet.

Det var her jeg sagde, **"For i sandhed at kende Gud/Altet er du nødt til at være fra forstanden."**

Kom til mig, sagde jeg, ad hjertets vej, ikke via forstanden. I finder mig aldrig ved forstandens hjælp. Med andre ord, du kan ikke virkelig kende mig, hvis du tænker for meget på mig. Det er fordi dine tanker ikke indeholder andet end dine tidligere forestillinger om Gud.

Men virkeligheden om mig, finder du ikke i dine gamle **fra religionerne** givne forestillinger, men i din **oplevelse** af nuet. Tænk på det således: **forstanden rummer fortiden, kroppen rummer nuet, sjælen rummer fremtiden.** Sagt på en anden måde, **forstanden analyserer og husker, kroppen oplever og føler, sjælen iagttager og ved.**

Hvis du vil have adgang til det du husker om Gud, søg i din hjerne. Hvis du vil have adgang til det du føler for Gud, søg i kroppen. Vil du have adgang til det du ved om Gud, søg i sjælen.

Følelserne er sjælens sprog. Sjælen taler gennem kroppen som giver dig din øjeblikkelige oplevelse af sandheden. Sjælen ved alt – i fortid, nutid **og** fremtid. Den ved hvem du er, og hvem du stræber efter at blive. Den kender mig (Altet) ganske godt endda, fordi det er den del af mig der er tættest på dig.

Side 73. Er mit ego ikke min følelse af mig selv? - Nej. Dit ego er den du **tror** du er. Det har ikke noget at gøre med hvem du i virkeligheden er.... Det er i orden at have et ego. Det er faktisk **helt** i orden, fordi et **"ego"** er nødvendigt for at du kan opleve det du nu gør, nemlig at du er en separat enhed i en relativ verden. Det tåbelige er, når du tror du kender alle svarene.

Er det godt at have et ego eller er det ikke? - Det er et stort spørgsmål.

Du er trådt ind i den relative verden – det jeg kalder det relatives rige – for at erfare det, du ikke kan erfare i det absoluttes rige. Det du stræber efter at opleve, er hvem du i virkelig er.

I det absoluttes rige kan du vide dette, men du kan ikke erfare det. Din sjæls begær, er at kende sig selv gennem **erfaringen**. Grunden til at du ikke kan erfare noget aspekt af hvem du er i det absoluttes rige, er at i dette rige findes intet aspekt som du **ikke** er.

Det absolutte er netop – det **absolutte**. Alle Altets ting. Alfa og omega uden noget imellem. Der findes ikke grader af **"det absolutte"**. Grader af noget kan kun eksistere i det relatives verden. **Dvs. vores univers. Relativitet: at noget må betragtes eller bedømmes i forhold til noget andet.**

Relativitets teori: Den af Einstein grundlagte teori der omvurderer grundbegreber som rum, tid, længde, masse og bevægelse og som omformer verdensbilledet; teorien bryder med forestillingen om et absolut rum og absolut bevægelse i universet.

Det relatives verden (**vores univers**) blev skabt for at du af egen erfaring kan kende dig selv som storslået. I det absoluttes rige findes kun det storslåede, og derfor må man sige, at det storslåede **"ikke er"**. Det vil sige, det ikke kan erfares, man kan ikke lære det at kende gennem oplevelsen, fordi der ikke er nogen måde at erfare det storslåede på, når det som ikke er storslået, er fraværende. Du er i sandhed ét med alt. Det er det storslåede ved dig! Men du kan dog ikke opleve det storslåede i at være ét med alt, samtidig med at du er ét med alt, fordi der ikke eksisterer andet, og på den måde betyder det at være ét med alt, ingenting. I din egen erfaring er du blot **"dig"**, og du har ingen oplevelse af storheden i det.

Den eneste måde du kan erfare det storslåede i at være ét med alt, er hvis der findes en tilstand eller betingelse hvor det **ikke** at være ét med alt er muligt. Men eftersom alting er ét i det absoluttes rige – som udgør den yderste virkelighed – er noget som ikke er ét med alt en umulighed.

Hvad der imidlertid ikke er en umulighed, er **illusionen** om ikke at være ét med alt. Det var da for at frembringe denne illusion, at det relatives rige blev skabt. **Dvs. vort univers, som er en illusion, skabt for vores skyld, for at vi kan lære at erfare.**

Det er ligesom Alices verden i eventyrland hvor tingene ikke er det de giver sig sig ud for, og hvor tingene synes at være det, de ikke er. Egoet er dit vigtigste redskab til at frembringe denne illusion. Det er den indretning som gør det muligt at forestille sig dit selv, som adskilt fra hele resten af dig.

Det er den del af dig som tænker på dig som et individ. Du er **ikke** et individ, og dog må du individualiseres for at forstå og værdsætte oplevelsen af helheden. Og i den henseende er det **"godt"** at have et ego. I forhold til det du forsøger at gøre, er det **"godt"**.

Men for **meget** ego er – i forhold til det du forsøger at gøre – **"ikke godt"**. Det er fordi det du forsøger at gøre, er at bruge illusionen om at være adskilt, til bedre at forstå og værdsætte oplevelsen af at være ét, som repræsenterer det du virkelig er.

Når egoet når et sådant omfang, at det eneste du kan se, er det separate selv, er alle muligheder for at erfare det forenede selv borte, og du er fortabt. Du er helt bogstaveligt faret vild i illusionernes verden, og du kan forblive vildfaren i denne illusion gennem mange liv, indtil du langt om længe fører selvet ud af den, eller indtil nogen – en anden sjæl – henter dig ud. Det er det der menes med at **"give dig tilbage til dig selv"**. Det var hvad de kristne kirker mente med deres forestilling om **"frelseren"**. Den eneste fejltagelse disse kirker begik, var at de erklærede sig selv og deres religion for den eneste vej til **"frelsen"** hvorved de igen bestyrkede illusionen om adskillelsen – netop den illusion de forsøgte at frelse dig fra.

Så du spørger om det er godt at have et ego, og det er et meget stort spørgsmål. Det afhænger alt sammen af hvad du forsøger at gøre.

Hvis du anvender egoet som redskab til i sidste ende at erfare den eneste sande virkelighed, er det godt. Hvis egoet bruger **dig** til at **forhindre** dig i at erfare den virkelighed, er det **"ikke godt"**.

Men du har altid dit frie valg med hensyn til hvad du er her for at gøre. Hvis du får noget ud af **ikke** at opleve dig selv som en del af enheden, har du valgt at lade være med at gøre den erfaring lige nu. Først når du har fået nok af adskillelsen, nok af illusionen, nok af ensomheden og smerten, vil du forsøge at finde vejen hjem, og da vil du opdage at jeg er der – at jeg **altid** har været der.

Al tid. *Fra selve skabelsen af mig selv, Alt i Altet.*

Side 80. Det er ikke en opdagelsesproces, det er en skabelsesproces. Du kan ikke *"opdage"* hvem du er, fordi du skal have et helt neutralt udgangspunkt når du afgør dette. Du afgør ikke på basis af dine opdagelser, men snarere på basis af dine *præferencer*.

Du skal ikke være den du tror du var, men den du *ville ønske du var*. - Det gør den største forskel i dit liv. Indtil i dag har du haft travlt med at *"være"* den du troede du var. Fra nu af skal du være et produkt af dine højeste ønsker. Du forandrer dig kun fordi *du* vælger en nyere version af dig selv.

Enhver beslutning du træffer – *enhver* beslutning – er ikke en beslutning om, hvad du skal gøre. Det er en beslutning om, hvem du *er*. Når du ser dette, når du forstår det, forandrer alt sig.

Du begynder at se livet i et nyt lys. Alle begivenheder, tildragelser og situationer forvandler sig til en mulighed for at gøre *det*, du kom her for at gøre. *Den mission du blev født til at gøre, i det liv du har valgt at gøre det i.*

Side 82. Faktisk findes der to magiske spørgsmål på fem ord. Stillet i det rette øjeblik kan disse spørgsmål bringe dig hurtigere fremad i evolutionen end du overhovedet kan forestille dig.

Spørgsmålene er: *Er det den jeg er? Hvad har jeg virkelig lyst til at gøre nu?* - Hvis du er fast besluttet på at stille og besvare disse spørgsmål hver gang du står over for en afgørelse, vil du gå fra at være elev til at være lærer i forhold til det nye evangelium....

Side 83. **Hvad med mennesker som har gjort forfærdelige ting – dræbt andre mennesker, for eksempel, eller voldtaget kvinder, eller begået overgreb mod børn – som de ikke bare kan tilgive sig selv for?**

Igen må jeg sige, at det de har gjort tidligere, ikke er den de er. Det kan være *andre* tror de er det, det kan endda være *de selv* tror de er det, men det er ikke den de virkelig er.

Men de fleste mennesker kan ikke få øjnene op for det. De er for plagede af deres egen skyldfølelse – eller måske bitterhed over den hånd livet har tildelt dem da kortene blev givet.

Nogle af dem er endda bange for, at de vil gøre det samme igen. Derfor ser de deres liv som håbløst. Meningsløst.

- *Intet* liv er meningsløst! Og jeg siger dig at *intet liv er håbløst*. Frygt og skyld er menneskets eneste fjender. - Jeg fortæller dig det igen. *Frygt og skyld er dine eneste fjender.*

Hvis du giver slip på frygten, slipper frygten taget i dig. Hvis du giver slip på skylden, slipper skylden taget i dig.

Du gør det ved at beslutte dig for det. Det er en vilkårlig beslutning som ikke baserer sig på andet end ens personlige præferencer. Du ændrer simpelthen holdning til dig selv, og den måde du vælger at føle på.

Selv en morder kan ændre holdning. Selv en voldtægtsforbryder kan omskabe sig selv. Selv en børnekrænker kan blive frelst. Alt hvad der kræves er en beslutning fra dybet af hjerte, sjæl og sind: Det er ikke den jeg er.

Gælder det alle, uanset hvilke misgerninger vi har begået, store som små?

Det gælder alle. Der findes ikke noget som er utilgiveligt. Ingen ugering er så stor at jeg vil afslå at tilgive den. Selv de strengeste af jeres religioner lærer jer det. De er muligvis ikke enige om *måden* man skal sone sin brøde på, de er muligvis ikke enige om vejen, men de er alle enige om at der *er* en vej, der *findes* en måde.

Lejligheden til at sone kommer automatisk til dig i forbindelse med det I kalder døden. I må forstå at forsoning er det samme som at for-enes. Det er bevidstheden om, at du og alle andre er ét. Det er forståelsen af, at I er ét med alt – herunder mig. *Altet som I mennesker kalder for Gud.*

Denne erfaring kommer til jer – I vil huske dette – øjeblikket efter at døden er indtrådt når I forlader kroppen. Alle sjæle oplever deres forening på en særdeles interresant måde. De får lov til, endnu engang, at gå igennem alle øjeblikke af det liv de lige har fuldført – og opleve det ikke kun fra **deres eget** synspunkt, men fra alle de andres synspunkter som blev påvirket i det øjeblik.

De får mulighed for for at gentænke hver eneste tanke, sige hvert ord om igen, gøre hver eneste handling om, og opleve virkningen på alle de mennesker dette påvirkede, som om de var dette andet menneske – hvilket de **er**.

Gennem **erfaringen** får de at **vide** at de er den anden. I dette øjeblik er udsagnet om at **"vi er alle"** ikke længere en forestilling, det vil være en erfaring.

Der findes ikke et sted med evig pine og fortabelse som I har skabt i jeres teologier. **(Religioner.)** men I kommer alle – alle sammen – til at opleve virkningen og resultatet af jeres valg og beslutninger. Men det handler om udvikling, ikke om **"retfærdighed"**. Det er evolutionsprocessen, aldrig Guds **"straf"**. - **Sådan som de tåbelige patriarkalske af mænd skabte religioner fortæller.**

Og under **"revisionen af jeres liv"** som nogen har kaldt det, er der ikke nogen som dømmes jer, I får bare lov til at opleve hvad I som helhed oplevede, i stedet for det som den begrænsede version af jer, der er knyttet til jeres nuværende krop, oplevede i hvert af livets øjeblikke.

I oplever ikke smerte, kun opmærksomhed. I vil være i dyb samklang med, helt bevidste om, hvad hvert øjeblik rummede og hvad det betød. Og det vil ikke gøre ondt, det er snarere oplysende. Gud/Altet er ikke interesseret i at I bevæger jer **tilbage**. Gud/Altet er interesseret i at I bevæger jer **fremad**. Det er evolutionsvejen I befinder jer på, ikke vejen til helvede. Målet er **bevidsthed** ikke gengældelse.

Side 97. Den sande mester lever uden forventninger. Han forventer og ønsker intet andet end det som **"viser sig"**. Fordi han allerede ved at han har alt. Og derfor accepterer han glad den del af alting som viser sig i et givet øjeblik. Han ved at det hele er fuldkomment, at livet er fuldkomment som dette udfolder sig. **Sådan som Buddha vidste det.** Under disse omstændigheder er der ikke brug for tillid. **Eller sagt på en anden måde, "tillid" bliver til "viden".**

Ja. Der er tre bevidsthedsniveauer i forhold til alting. Det er: **håb – tro – og viden.**

Når du nærer **"håb"** om noget, ønsker du at det er sandt, eller at det indtræffer. Du føler dig ikke sikker i nogen forstand af dette ord.

Når du har **"tro"** på noget, tror du at det er sandt, og at det indtræffer. Du er ikke sikker, men du **"tror"** at du er sikker, og du fortsætter med at tro det medmindre virkeligheden viser det modsatte.

Når du har **"viden"** om noget, er du klar på at det er sandt, eller at det sker. Du er sikker i alle betydninger af ordet, og **du bliver ved med at være sikker** selv om virkeligheden viser det modsatte. Du bedømmer ikke situationen efter hvordan den fremstår, fordi du **ved** hvordan det forholder sig. - Du er nødt til at nå til en sikker viden om at det fuldkomne indtræffer.

Ikke i form af noget bestemt der skal ske, men at det fuldkomne indtræffer. Ikke at det **du** foretrækker, sker, men at det **fuldkomne** sker. Og efterhånden som du bevæger dig frem mod mesterniveauet, bliver de to ét. Noget indtræffer og du foretrækker intet andet end det der indtræffer. Det er selve det at du foretrækker det der sker, som **gør** tildragelsen fuldkommen.

Det kaldes at **"give slip og overlade det til Gud"**. En mester foretrækker altid det der indtræffer. Når du også foretrækker det der indtræffer, har du også nået mesterniveauet. **Som Buddha gjorde det.** - Hemmeligheden ved livet er ikke at have alt hvad du ønsker dig, men at **ønske alt hvad du har.** - Det er sandheden om **alle** menneskers liv. Der er ikke noget, der hedder at være uheldig, intet sker planløst, der er ingen tilfældige sammenræf, og Gud/Altet begår ikke fejl. Især når det ikke ser ud til at være fuldkomment. Det er et sikkert tegn på, at der er noget virkeligt vigtigt du skal huske her.

Du siger ligefrem at vi bør være *taknemmelige* for de værste ting der sker os?

Taknemmelighed repræsenterer den hurtigste vej til helbredelse. *Jeg er helt enig. Det er de vanskeligheder vi møder gennem livet, der giver os de erfaringer vi udvikler os ved og lærer af.*

Det du gør modstand imod, vare ved. Det du er taknemmelig for, kan derimod tjene dig på den måde det var meningen. Jeg har sagt:

Jeg har ikke sendt jer andet end engle. Nu vil jeg tilføje: ***Jeg har ikke givet jer andet end mirakler. - Igen må jeg sige, jeg er helt enig. Vi kan lære af alt i denne verden. Alt. Fordi:***

Det er min hensigt at lade jer selv vælge tingenes udfald, at skabe og erfare jeres egen virkelighed. Jeres historie er en beskrivelse af jeres hensigter, og **jeres** hensigter er de samme som **mine** eftersom der ingen adskillelse består mellem os. Der er ingen resultater der er utilsigtede, omend mange er uventede. **Fordi:** På sjælens niveau er det altid din hensigt at fremkalde det resultat som fuldstændigt afspejler dit nuværende udviklingsmæssige stade, så du kan erfare hvem du er. Det er også det resultat som er perfekt til at lette dig vejen frem mod den næste højeste tilstand, så du kan blive den du stræber efter at være.

Husk på at formålet med livet er på ny at genskabe dig selv i den mest ophøjede version af den mest storslåede vision du nogensinde har haft af hvem du er.

Side 104. Lad os nu kort tale om de tre erfaringsniveauer – overbevidst, bevidst og underbevidst – så du bedre kan forstå det hele.

Det overbevidste niveau er en erfarings sfære hvor du kender og skaber din virkelighed i fuld bevidsthed om hvad du gør. Det er sjælens niveau.

Det bevidste niveau er den erfarings sfære hvor I kender og skaber jeres virkelighed med nogen bevidsthed om hvad I foretager jer. Hvor bevidste I er, og om hvad, afhænger af jeres **"bevidsthedsniveau"**. Det er det fysiske niveau. Når I har begiver jer ind på den åndelige vej, forsøger I hele tiden på jeres vej gennem livet at højne bevidsthedsniveauet, eller udvide jeres oplevelse af den fysiske virkelighed så den rummer en større virkelighed end den I ved eksisterer.

Det underbevidste niveau er den erfarings sfære hvor I ikke kender eller bevidst skaber jeres virkelighed. I gør det underbevidst - det vil sige med meget lidt bevidsthed om at I overhovedet gør det, og endnu mindre bevidsthed om hvorfor. Det er ikke noget dårligt bevidsthedsniveau, så lad være med at fordømme det. Det er en gave fordi det tillader jer at gøre ting automatisk, som at få håret til at vokse, eller blinke med øjnene, eller hjertet til at slå - eller frembringe en øjeblikkelig løsning på et problem. Men hvis I er ubevidste om hvilken del af livet I har valgt at frembringe automatisk, kan det meget vel være at I oplever at I befinder jer i livets **"virkningsende"** i stedet for at være den der er årsagen til tingene. Det kan endda være at I ser jer selv som offer. Derfor er det vigtigt at være bevidst om hvad I har valgt at være ubevidste om.

Side 109. I tusindvis af år har mennesket gjort sig deres tanker om Gud og derpå set mig i overensstemmelse dermed. Derfor den største af alle hemmeligheder om Gud/Altet denne:

***Jeg viser mig for jer som I ser mig. Gud vil forekomme dig at være det, du tror du ser.
Så hvordan ser du mig?***

Side 119. Det er vigtigt for dig at forstå **hvordan Gud fungerer**. Mennesker betegner hele tiden de lykkelige udfald i livet med ord som chance, held, tilfælde, lykketræf, skæbnen eller lignende.

De dårlige udfald – orkaner, tornadoer, jordskælv, pludselige dødsfald – kalder de **"Guds hånd"**. Det er ikke så **underligt** at I havde en forestilling om at I burde frygte mig. Hele jeres kultur underbygger den tanke. Det afspejler sig i alt hvad I siger, og hvordan I siger det. Det findes overalt i jeres sprog.

Nu vil jeg fortælle jer, at det I kalder de gode ting som sker for jer, **også** er Guds hånd.

To mennesker mødes aldrig ved et tilfælde, og intet sker utilsigtet.

Side 134. Det er ikke selvtillid, men en farlig form for hybris (*overmod, krænkelse*) som lader en hel befolkningsgruppe tro, at de har ret, uanset hvad de siger eller gør. I gennem årene har befolkningsgrupper fra mange trosretninger og nationer lært og troet dette, og derigennem frembragt en selvretfærdighed af sådanne dimensioner at de er blevet fuldstændig ufølsomme over for andres oplevelser, herunder andres dybe lidelser. Hvis der er noget det ville være gavnligt for jer at fjerne fra jeres kulturelle myter, er det forestillingen om at en eller anden magisk bestanddel gøre jer bedre end andre mennesker, at jeres race eller tro er den overlegene, at jeres land eller politiske system er det bedste, den rigtige måde at gøre tingene på eller den højeste vej.

Jeg siger jer: den dag I får gennemført dette i jeres kulturer, den dag forandrer I verden.

Ordet **bedre** er et af de farligste i hele jeres ordforråd, det overgås kun af ordet **rigtigt**. De to ord er forbundet med hinanden; det er nemlig fordi I tror I **er** bedre at I tror I har ret. Men jeg har ikke, og gjort nogen etnisk eller kulturel gruppering til mit udvalgte folk, og jeg har ikke udnævnt nogen vej til mig til den eneste sande vej. Jeg har heller ikke udpeget nogen nation eller religion som særligt begunstiget, eller tildelt nogen race eller noget køn overherredømme over alle de andre.

Jeg opfordrer alle præster, alle rabbinere, alle imamer, enhver lærer, guru og mester, enhver præsident og premierminister, konge og dronning, leder af hver nation, ethvert politisk parti til at komme med den ene erklæring som kan helbrede verden:

VORES MÅDE ER IKKE BEDRE, VORES MÅDE ER BARE ANDERLEDES.

Mange religioner, kirkeretninger, og trosretninger. Som jeg allerede har været inde på, er de fleste religioners tiltrækningskraft primært baseret på den forestilling at de sidder inde med den eneste sandhed, og at troen på noget andet medfører risikoen for evig fortabelse. Således anvender religionen frygt snarere end kærlighed for at trække dig til sig. Men det er den sidste grund jeg ønsker I skal have for at komme til mig.

Jeg siger det igen: Det ville ændre verden på ingen tid hvis magthaverne og religionerne kunne bekræfte det åbent og gøre det.

Side 137.

I forstår ikke hvad kærlighed er!

Kærlighed er det, som er uden betingelser, uden begrænsninger og uden behov.

Fordi den er uden betingelser, kræver den intet for at komme til udtryk. Den beder ikke om noget til gengæld. Den hævner sig ikke ved at holde noget tilbage.

Fordi den er uden begrænsning, lægger den ikke begrænsninger ned over andre. Den har ingen ende, men varer evigt. Den kender ingen grænse eller barriere.

Fordi den er uden behov, tage den ikke andet end det som gives fri. Den forsøger ikke at fastholde noget, og vil heller ikke fastholdes. Den forsøger ikke at give noget som ikke modtages med glæde.

Og den er fri. Kærlighed er det som er frit, for frihed er essensen af Gud/Altets væren, og kærlighed er Guds udtryk.

Hvis mennesket forstod det og levede det, ville alting forandres.

Du har nu lejlighed til at hjælpe dem med at forstå og leve det. Et højt udviklet væsen nærer den over for alle, hele tiden.

Side 140. Der er tre store kærlighedsdræber i menneskets måde at leve på. De er:

- 1. Behov**
- 2. Forventning**
- 3. Skinsyge**

Du kan ikke i sandhed elske et andet menneske, hvis en af disse tre er til stede. Og du kan helt sikkert ikke elske en Gud som hengiver sig til nogen af dem, for ikke at tale om dem alle. Men det er lige præcis sådan en Gud I tror på, og eftersom I har kundgjort at det er godt nok til jeres Gud, har I dermed accepteret det som godt nok til jer selv også.

I har lært om en skinsyg Gud med kolossale forventninger, og som har så store behov, at Han straffer jer med evig fortabelse hvis Hans kærlighed til jer ikke gengældes. Den lærer er nu en del af jeres kulturhistorie. Den er så dybt rodfæstet i jeres psyke at det blive en større opgave at udrydde den. Men I har intet håb om nogensinde i sandhed at kunne elske hinanden og endnu mindre mig, før I får den udryddet. ***Dette er en sandhed. Læs Christopher Hitchens bog "gud er ikke stor" Hvordan religion forpester alt. (2008)***

Behov er den mest effektive kærlighedsdræber der nogensinde har eksisteret.

"Behov" vil sige at du forestiller dig at der findes noget uden for dig selv som du ikke har, og som er nødvendigt for at du kan blive lykkelig. Fordi du tror at du behøver det, vil du gøre næsten alt for at få det. Du vil forsøge at skaffe dig det du tror kræves. De fleste mennesker forsøger at skaffe sig det de tror kræves, gennem handel. De sælger det de allerede har, for det de gerne vil have. Det er denne proces de kalder **"kærlighed"**.

I tror det er måden at vise hinanden kærlighed på, fordi I har lært at det er den måde Gud viser jer kærlighed... ***Intet forhindrer jer mere effektivt i at elske hinanden end den tanke at I har noget at tabe.***

Ligesom behov, er **forventningen dræbende**. Forventning begrænser friheden, og friheden er essensen af kærlighed.

Når du elsker et andet menneske, tilstår du det total frihed til at være den, det er, for det er den største gave du kan give, og kærligheden giver altid den største gave. Når du ikke kræver af et andet menneske, at det skal være som du forestiller dig du har brug for, det skal være, kan du opgive forventningen. Så elsker du det menneske nøjagtigt som det er. Men det kan kun lade sig gøre, hvis du elsker dig selv nøjagtigt som du er.

Det bringer os til det sidste element **skinsyge**.

I har af al magt forsøgt at annektere min kærlighed. I har forsøgt at få eneret på den. I har gjort krav på mig, **(i jeres tro)** og det på en modbydelig måde. I har påstået at jeg elsker jer, og **kun** jer.

I er det udvalgte folk, **I** bebor Guds eget land, **I** er den eneste sande kirke! **Og religion!** Og **I** vogter skinsygt på den position **I** har tildelt jer selv. Hvis nogen hævder at Gud elsker alle mennesker lige højt, acceptere alle trosretninger, tager alle nationer til sig, kalder **I** det blasfemi. **I** hævder at det er blasfemi hvis Gud elsker på nogen som helst anden måde end den **I** siger at Gud elsker på.

Denne skinsyge kærlighed repræsenterer ikke min måde at elske på, men det er den måde I har set min kærlighed, for det er den måde I har elsket mig.

Det er også den måde I har elsket hinanden på, og det er ved at tage livet af jer. Jeg mener det helt bogstaveligt. I er kendt for at tage livet af hinanden eller jer selv på grund af jeres skinsyge.

Hvis I elsker et andet menneske, fortæller I vedkommende at han eller hun skal elske jer, og kun jer. Hvis de elsker andre, bliver I skinsyge. Og her hverken begynder eller ender det. For I vogter ikke alene skinsygt på andre mennesker, men også på job, interesser eller børn, hvad som helst der flytter den elskedes opmærksomhed fra jer. Nogle af jer bliver skinsyge på grund af en hund, eller et spil golf. **Måden at komme af med sin skinsyge på er:**

Opgiv din forestilling om at lykken afhænger af noget uden for dig selv, så slipper du af med din skinsyge. Opgiv din forestilling om kærlighed som noget du **får** til gengæld for hvad du giver, og du slipper af med din skinsyge. Opgiv dine krav på et andet menneskes tid eller energi eller ressourcer eller kærlighed, og du slipper af med din skinsyge.

Find en ny begrundelse for livet. Forstå at målet intet har at gøre med hvad du får ud af det, men derimod har alt at gøre med hvad du bringer ind i det. Det gælder også forhold.

Formålet med livet er at skabe dig selv på ny, i den mest ophøjede version af den mest storslåede vision du nogensinde har haft af hvem du er. Det er at bekendtgøre og blive, udtrykke og realisere, erfare og kende dit sande selv.

Det stiller ingen krav til de andre mennesker i din tilværelse – eller til noget menneske specielt. Det er derfor du kan elske andre uden at kræve noget af dem.

Tanken om skinsygt at vogte på den tid som den du elsker tilbringer med at spille golf, eller arbejde på kontoret, eller i en andens arme, kan kun falde dig ind, hvis du forestiller dig at din lykke bringes i fare af at den du elsker er lykkelig.

Side 156. Du kan elske et menneske og have brug for vedkommende på samme tid, men du elsker ikke noget **fordi** du har brug for dem. Hvis du elsker nogen fordi du har brug for dem, har du aldrig elsket vedkommende, men alene det han eller hun har givet dig.

Hvis du elsker en anden for det vedkommende er, uanset om de giver dig det, du har brug for eller ej, elsker du virkelig det menneske. Når der ikke er noget du **har** brug for, **kan** du virkelig elske en anden.

Husk at kærlighed er uden betingelser, uden begrænsning og uden behov. Det er sådan jeg elsker jer. Men det er en kærlighed I ikke har fantasi til at tage imod, fordi det er en form for kærlighed I ikke har fantasi til at give. Og det er hele verdens ulykke.

I betragtning af at I siger at I gerne vil være højt udviklede væsener, er utroskab, som du kalder det, ikke i orden. Det er fordi det ikke fungerer. Det skaffer jer ikke derhen hvor I siger I gerne vil.

Og det fordi utroskab betyder at man ikke kan være sand, og et eller andet sted dybt i jeres sjæl ved og forstår I at højt udviklede væsener leve og ånder og har deres væren i sandheden – først, sidst og altid. Sandheden er ikke noget de udtaler, sandheden er det de er. Utroskab hører ikke hjemme sammen med denne forpligtelse. Men at fortælle et menneske at der er en anden I elsker, er ikke utroskab. Det er ærlighed. Og ærlighed er den højeste form for sandhed.

Vil du være et højt udviklet væsen, er det altid nødvendigt at være sand. For det første må du være sand mod dig selv, derpå mod en anden, og derpå mod alle andre. Og er du ikke sand mod dig selv, kan du ikke være sand mod nogen anden. Så hvis du elsker en anden end den som ønsker at du kun elsker hende, skal du sige det, åbent, ærligt, direkte, klart og øjeblikkeligt.

Ingen er forpligtet til at acceptere noget som helst. I højt udviklede forhold mellem højt udviklede væsener lever den enkle simpelthen sin sandhed – alle udtaler den sandhed de lever.

Hvis der foregår noget med en person, tages det simpelthen til efterretning. Hvis noget er uacceptabelt for nogen, siger de dette simpelthen. Sandheden om alting fortælles til alle hele tiden. Og det sker som noget glædeligt, ikke som en tilståelse. Sandheden er noget der fremføres med glæde, ikke noget der falder som en tilståelse.

Jeg siger at noget er i orden eller ikke i orden afhængigt af hvad I beslutter i den pågældende sag. Jeg siger at mennesker som er i et forhold, ikke har en chance for at vide om det er i orden med dem, hvis de ikke ved hvad der foregår.

Jeg siger at det, der ikke fungerer i højt udviklede forhold, er at lyve – om noget som helst. Jeg siger at en løgn er en løgn, også hvis man bare undlader at sige sandheden. Og jeg siger at når hele sandheden er kommet på bordet, må din beslutning om hvorvidt du kan elske et menneske som har elsket, eller lige nu elsker, en anden, baseret på hvad du anser for at være det mest passende og hensigtsmæssige forhold – og at det i de fleste tilfælde, afgøres af hvad du forestille dig du har brug for fra den anden for at være lykkelig.

Jeg har sagt at hvis du ikke har behov for noget, kan du elske den anden betingelsesløst uden nogen begrænsninger. Du kan give dem deres fulde frihed.

Side 160. Mestre giver sig selv frihed til at foretage alle de valg de ønsker – og dem som elsker, giver de den samme frihed. Frihed er livets grundlæggende begreb og struktur overalt, fordi frihed er Guds basale natur. Alle systemer som reducerer, indskrænker, gør indgreb i eller eliminerer friheden på nogen måde, udgør systemer som modarbejder selve livet.

Frihed er ikke menneskesjælens *mål*, men selve dens natur. Sjælen er fri af *natur*. Mangel på frihed er derfor en krænkelse af selve sjælens natur. I virkeligt oplyste samfund anerkendes friheden ikke som en ret, men som en kendsgerning. Den er noget som *er*, ikke noget som *gives*.

Frihed bliver ikke givet, den tages om *givet*. *I modsætning til i alle religiøse samfund.*

Det man kan se i oplyste samfund, er at alle væsener er frie til at elske hinanden, og til at give udtryk for og vise denne kærlighed til hinanden på en hvilken som helst måde der måtte være sand og passende i situationen. De mennesker som afgør hvad der er passende i situationen, er dem, der er involveret i kærlighedsmødet. Der er ingen statslige love og forordninger, samfundsmæssige tabuer, religiøse begrænsninger, psykologiske barrierer, stammeskikke, eller uskrevne regler for hvem, hvornår, hvor og hvordan man må elske, og hvem, hvornår, hvor og hvordan man ikke må.

Men her har du nøglen til hvad der får det til at fungere i højt udviklede samfund. *Alle* de involverede parter som er forelskede, skal være med til at afgøre hvad kærligheden nu vil gøre.

En part kan ikke beslutte sig for at gøre noget som han mener er udtryk for kærlighed, hvis ikke den anden part eller de andre parter er enige. Desuden skal alle de involverede være voksne og modne og i stand til at træffe sådan en beslutning på egne vegne.

Det eliminerer alle de spørgsmål om overgreb mod børn, voldtægt og andre former for personlig krænkelse du havde i tankerne lige nu.

Hvis du er den tredje part og ikke synes, at det de to andre har besluttet, ikke er særlig kærlig i forhold til dig. Er du nødt til at fortælle de andre parter hvad du føler i den forbindelse, hvad din sandhed er. Og alt afhængigt af hvordan de reagerer på din sandhed, kan du beslutte hvilke forandringer du eventuelt ønsker at foretage af din relation til dem.

Jo mindre du har brug for et menneske, jo højere kan du elske det menneske. Ved at elske dem ikke på grund af det de kan give dig, men slet og ret på grund af det De er.

At elske en anden betyder ikke at du skal holde op med at elske dig selv. At give et andet menneske dets fulde frihed, betyder ikke, at du giver det lov til at misbruge dig, og heller ikke at du idømmer dig selv en fængselsstraf du selv har hittet på, hvor du lever et liv du aldrig ville have valgt, for at en anden kan leve som han eller hun gerne vil. Men at give den anden fuld frihed betyder at man ikke lægger begrænsninger af nogen art ned over den anden.

Side 162. Ingen og intet er begrænset i Guds rige. Og kærligheden kender kun frihed. Det samme gælder sjælen. Og det samme gælder Gud/Altet. Alle disse ord kan skiftes ud med hinanden. Kærlighed. Frihed. Sjæl. Gud/Altet alle *er* de hinanden.

Det er ikke nødvendigt at gøre en ende på et forhold for at ændre det. Faktisk er det ikke muligt at gøre en ende på et forhold, kun at ændre det. Du er altid i forhold til alle. Spørgsmålet er ikke om du har et forhold, men af hvilken art forholdet er?

Dit svar på dette spørgsmål vil påvirke dit liv fremover i al evighed – og kunne i sandhed forandre verden. *Ja. Dette er afgjort en guddommelig sandhed.*

Side 168. Tanke, ord og handling er de tre niveauer af skabelse. Når du tænker, skaber du.

Alle tanker repræsenterer en skabelsesakt. Så når du tænker på et problem, forsøger du at frembringe en løsning. Du kan enten forsøge at skabe en løsning, eller du kan blot blive bevidst om den løsning som allerede er skabt.

I forsøger at skabe ved at tænke. Det kan lade sig gøre, som vi har set. Men nu fortæller jeg dig

noget nyt. **Tænkning er den langsomste skabelsesproces.**

Husk på at forstanden har brug for data hvis den skal frembringe noget. Men din **væren (ånden eller sjælen)** har overhovedet ikke brug for data. Det er fordi data er en illusionen. De udgør det du finder på, ikke det der **er**. Bestræb dig på at skabe ud fra det som **er**, frem for ud fra illusionen. Du skal skabe fra en værenstilstand hellere end fra en sindstilstand.

Du kan ikke finde svaret – **noget som helst** svar – hurtigt ved at tænke dig til det. Du er nødt til at slippe tankerne, lægge dem bag dig, og bevæge dig ind i ren væren. Har du ikke hørt at de i sandhed store skabere, de virkelig store problemløser, når du stiller dem over for et problem, siger "hmmm .... lad mig være lidt med det....?"

Og du kan gøre det samme. Du kan også være en stor problemløser. Men ikke hvis du tror du finder gådens løsning ved at tænke. **Nej! For at være genial er du nødt til at være fra forstanden!**

Et geni er ikke en der skaber et svar, men den der opdager at svaret har været der hele tiden.

Et geni skaber ikke løsninger, men finder løsningen.

Det er ikke virkelig en **løsning**, men en læsning! Geniet har ikke opdaget noget, men har simpelthen genindlæst det der var slettet. Det var borte, men nu er det fundet. Geniet er en der har husket alt det I andre har glemt. **Dette er en sandhed. Søg al den viden du kan finde, om emnet, fra flere forskellige kilder, og brug Ockhams rasekniv, så kan du lægge mønstret i pulspilets billedet, og forstå svaret. Det er den måde jeg arbejder på.**

En ting de fleste af jer har glemt, er at alt eksisterer i **nuets evige øjeblik**. Alle løsninger, alle svar, alle erfaringer, al forståelse. I virkeligheden er der ingenting I er nødt til at skabe. Det eneste fornødne er at I bliver bevidste om at alt hvad I ønsker jer og alt hvad I søger, allerede er skabt.

Det er noget de fleste af jer har glemt. Det er derfor jeg har sendt andre for at minde jer om det med ordene **"Jeres spørgsmål er besvaret endnu inden I har stillet det"**.

Dette fordi tiden ikke er horisontal, men vertikal i vores illusion af et univers. Sådan som Gud/Altet fortæller om det i bog 3. Guddommelige samtaler.

Jeg ville ikke fortælle dig disse ting, hvis de ikke var sande. Men du kan ikke nå en tilstand af bevidsthed om disse ting ved at tænke på dem. Du kan ikke **"tænke bevidst"**, du kan kun **"være bevidst"**. Bevidsthed er en værenstilstand. Derfor skal du ikke bryde din hjerne med det hvis du er rådvild eller forvirret over noget i livet. Og har du et problem, gælder det om ikke at få det på hjernen. Og er du omgivet af negativitet, negative kræfter og negative følelser, skal du slå det ud af hovedet. Husk du er et menneskevæsen, **(krop og sind)** ikke en menneskeforstand. Derfor skal du bevæge dig ind i væren. **(ånden eller sjælen)** Bevidsthed er en form for væren. Du **"er"** bevidst.

Fra den bevidsthedstilstand kan du vælge enhver anden form for væren. Du kan vælge at være vis, eller vidunderlig. Du kan vælge at være medfølelse og forstående. Du kan vælge at være tålmodig og overbærende. **Definition: Væren er ånden eller sjælen.**

Side 172. Du er den der bestemmer hvad noget betyder. **Du** tillægger det dets betydning. Før du afgør hvad en ting betyder, har det slet ingen betydning. Husk det. Der er overhovedet ingenting som betyder noget. Betydningen udspringer af din værenstilstand. Det er dig som i et givet øjeblik vælger at være lykkelig. Eller at være bedrøvet. Eller at være vred, eller formidlet, eller tilgivende, eller oplyst, eller hvad som helst. Du vælger. **Du**. Ikke noget uden for dig selv.

Og du vælger helt tilfældigt.

Her kommer den store hemmelighed. Du kan vælge en værenstilstand **før** noget sker, ligesom du gør det når noget er sket.... På den måde kan du **skabe** din oplevelse, ikke bare have den. Men husk, tanker skaber virkelighed, så hvis du har skabt en virkelighed du ikke kan lide, så tænk ikke for meget over den. **"Intet er ondt hvis ikke tænkningen gør den til det."**

Side 180. En ting er at vide noget, anderledes er det at kunne anvende det man ved. At have viden er en ting, at have visdom en anden. **Visdom er anvendt viden. Jeg vil vise dig hvordan du kan anvende al den viden jeg har givet dig. Det viser jeg dig hele tiden.**

Her taler vi om et virkeligt venskab med Gud/Altet. Ikke et pseudovenskab, ikke et forstilt venskab, ikke et venskab på halv tid, men et vigtigt betydningsfuldt, nært venskab. Jeg vil føre dig gennem de trin som kan hjælpe dig derhen. De første **tre trin** er:

Kende Gud/Altet
Stole på Gud/Altet
Elske Gud/Altet
Tage Gud/Altet til dig
Bruge Gud/Altet

Det er det vi har talt om her. Vi har talt om hvordan I kommer tæt på Gud/Altet. Nu kendere du en virkelig god måde. Ved at være et med stilheden, være med selvet, nogle få gyldne øjeblikke hver dag. Det er der du med størst fordel kan begynde.

Når du er med selvet – det sande jeg – er du med mig, for jeg er ét med selvet, og selvet er ét med mig. Som jeg har sagt det til dig tidligere, er der mere end én måde, jeg har bare beskrevet én måde, men der findes mere end én måde. **Der er mere end én vej til Gud/Altet, og det er noget alle verdens religioner gjorde klogt i at forstå – og lære. Hvilket de ikke gør, eller ønsker.**

Når først du har fundet selvet, kan det være du har lyst til at begynde at gå ud fra selvet for at skabe en helt ny verden. For at gøre det må du berøre andre (**følelsesmæssigt**) som du gerne selv vil berøres. Se andre som du gerne selv vil ses.

Som Buddha og Jesus sagde det: "Gør mod andre som du vil de skal gøre mod dig."

Tag andre til dig, som du forsøger at tage mig til dig, for når du tager andre til dig, **tager** du mig til dig. Omfavn hele verden, for hele verden tager mig og det jeg ér, i sin favn.

Du skal ikke afvise noget eller nogen i verden. Men samtidig med at du er i verden og verden er i dig, skal du huske på at du er større end den. Du er dens skaber, for du skaber din egen virkelighed lige så sikkert som du oplever den. Du er både skaberen og det skabte, ligesom mig.

Jeg er "skabt i Guds billede".

Ja. Og du kan vælge at opleve dig selv som skaberen, eller som det skabte, hvert øjeblik. Du kan tage al den viden jeg har givet dig, og forvandle den til visdom. For visdom er anvendt viden.

Du kan blive en budbringer. Vi kan begynde at tale med én stemme.

Der findes ikke den betingelse, den omstændighed, det problem som kærligheden ikke kan løse. Det er ikke ensbetydende med, at du skal tillade overgreb. Det har vi talt om før. Men det betyder at kærlighed, til dig selv og til andre, altid er løsningen.

Det menneske findes ikke som kærligheden ikke kan frelse. I virkeligheden er frelse ikke nødvendig, for kærligheden er hvad alle sjæle er. Og når du giver en anden sjæl det den er, har du givet den tilbage til sig selv.

Side 193. Husk altid på dette. **Jeres vilje og min vilje er den guddommelige vilje.**

Side 195. Verden omkring jer er nøjagtig det I har tænkt jer. Jeg vil gentage det, for det er muligt at du har overhørt mig. Jeg sagde: **Verden omkring jer er nøjagtig det I havde tænkt jer.**

Hvad I har **båret på i jeres tanker om verden**, er det I får at se rundt om i verden. Hvad I bærer i tankerne om jeres liv, er det I vil få at se i livet.... Kunne det være sådan, at jeg har haft til hensigt

at skabe verden som den er? Selvfølgelig ikke.... Medmindre .... min hensigt har været at I skulle skabe verden efter eget **valg**. I **så** tilfælde **har** I tjent mit formål, og jeg **har "brugt"** jer.

Men I har også **"brugt"** mig, for det er kun gennem den skaberkraft der bor i jer – kraft I har modtaget fra mig – at I har været i stand til at frembringe jeres drømmeverden.

Side 196. "Søg først himmeriges rige, og alt andet vil blive givet jer".

Gud **er** processen. Processen er det er jeg er. Det er den proces I kalder livet. Det er ikke muligt **ikke** at bruge mig. Det er kun muligt ikke at vide at I gør det. Men hvis I bruger mig bevidst, hvis I bruger mig med opmærksomhed og hensigt, vil alt forandre sig. Det er **femte trin** i venskabet med Gud/ Altet . Brug Gud/Altet. Det vil sige at brug alle de redskaber og gaver jeg har givet dig.

Den gave der hedder skabende energi, som gør det muligt at forme din virkelighed og frembringe dine erfaringer ved hjælp af tanker, ord og handlinger.

Den milde visdoms gave som gør det muligt for dig kende sandheden på tidspunkter, hvor det ikke er godt at dømmе efter skinnet.

Og den rene kærlighedsgave som gør det muligt at velsigne andre og acceptere dem betingelsesløst, at tilstå dem friheden til at foretage deres egen valg og leve efter dem, og at give dit eget guddommelige selv den samme frihed, så I hver især genskaber jer selv på ny i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision I nogensinde har haft af hvem I er.

Jeg siger dig, der findes en guddommelig kraft i universet, og den udgøres af disse: **skabende energi – mild visdom og ren kærlighed**. Når du bruger Gud/Altet, bruger du simpelthen denne guddommelige kraft. Så gå nu ud og udfør den opgave I har givet jer selv. Lav verden om ved at brug kraften. Og brug mig. Brug mig hele tiden, hver dag. I din mørkeste time og i dit mest strålende øjeblik, i frygtens stund og i modets , når du er oppe og nede, når du flyver og når du kryber. Jeg siger dig, du vil opleve det hele. Og du har oplevet det. Der er en tid for alt, og en tid til hvert formål under himlen. **For alt hvad der nogensinde er sket, sker nu, og alt hvad der nogensinde vil ske, sker lige nu**. Dette er evighedens øjeblik, tidspunktet for din nye beslutning.

Verden venter på dig og din beslutning. Den vil sætte det på plads som du bringer i eksistens. Og du bringer i eksistens hvad du selv **er**.

Sådan fungerer det. Sådan er det. Og nu er det tid at du vågner op til denne sandhed. Gå ud og udbred dette budskab til hele verden: forløsningens time er nær. For I har bedt mig om at **"fri jer fra det onde"**, og det gør jeg endnu en gang med det budskab I finder her. Igen rækker jeg hånden frem til venskab. Venskab med Gud/Altet. Jeg er her for jer, til alle tider. I evighed.

Der er to trin mere: **6. Hjælp Gud/Altet**. Jeg behøver ikke hjælp, men jeg kan godt lide at få den. Det gør tingene lettere.

Lettere! Jeg troede ikke der fandtes sværhedsgrader i Guds verden?

Nej, de findes ikke i den yderste virkelighed. Når jeg taler med dig her, bruger jeg oftest betegnelse der stemmer overens med din illusion. Hvis jeg altid talte med dig i termer der stemte overens med den yderste virkelighed, kunne vi overhovedet ikke tale sammen. Du ville ikke kunne forstå mig. Det er en stor udfordring for dig når jeg blot lejlighedsvis gør det.

Vanskeligheden er, at I ikke har ordet for det meste af det jeg har at sige til jer, og når I ikke mangler ord, mangler I en sammenhæng at anskue meddelelserne i. Det er vanskeligheden ved meget spirituelt og esoterisk skrivi. Det er et forsøg på at formidle sandheden om den yderste virkelighed med begrænsede ord der er taget ud af deres sammenhæng.

Det må være derfor så mange åndelige tekster og hellige skrifter er blevet misforstået.

Du har ganske ret.... Men du må forstå at vi her atter en gang kommer i konflikt med spørgsmålet om **"sammenhæng"**. Når jeg siger sådan noget, slår jeg over i den sammenhæng der hedder den

yderste virkelighed. I den yderste virkelighed er det sådan at det der hjælper dig, hjælper mig, fordi du og jeg er ét i den yderste virkelighed. **Det åndelige univers, og ikke i vores univers.**

Der er ingen adskillelse mellem os. Men inden for adskillelsens paradigme, hvor du befinder dig, inden for den illusion du oplever, **(vores univers er en illusion)** har et sådant udsang ingen mening. Hele vejen igennem dialogen har jeg været nødt til at slå over på denne måde, bevæge mig fra den ene sammenhæng til den anden, for at forklare ting som ikke kan forklares hvis jeg holder mig inden for rammerne af dine egne jordiske oplevelser. Derfor bliver det en udfordring for dig at **indføle dig helt i** hvad jeg mener, når jeg siger **"hjælpe Gud/Altet"**.

Hvis du skal forstå det, er du nødt til at forstå hvad det er, Gud/Altet forsøger at gøre. Du er nødt til at forstå, hvad det er jeg har gang i.

Det tror jeg godt jeg kan. Du er i færd med at genskabe dig selv på ny i hvert eneste af nuets øjeblikke. Det gør du i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision, du nogensinde har haft af hvem du er. Og du gør det i, som og gennem os mennesker. Det er på den måde vi er dig. Vi er lemmerne på Guds krop. Vi er Gud der "giver den som Gud".

Du har husket det godt, min ven. Det er godt, for du vil blive en af mange budbringere; ikke blot en der søger lyset, men en der bringer lyset... Nu skal du høre hvordan du kan hjælpe Gud/Altet. Du skal leve dit liv velovervejnet, harmonisk og til gavn for andre. Disse tre levemåder kan du indfri ved at brug de gaver jeg har givet dig: **skabende energi, mild visdom og ren kærlighed. Skabende energi** har jeg indgydt i hele dit væsen og alt hvad der udgår fra det.

Tanker, ord og handlinger er skabelsens tre redskaber. Når du ved dette, kan du vælge at blive dine erfaringers **årsag**, frem for at være deres **virkning**.

Livet går fremad ud fra dine hensigter med det. Når du er bevidst om dette, kan du leve velovervejnet. Det du tænker, tænker du velovervejnet. Det du siger, siger du velovervejnet. Det du gør, gør du velovervejnet. - Når du gør noget og mennesker siger, **"Det gjorde du med vilje!"**, vil det ikke være en anklage, men en kompliment. Alt hvad du gør, gør du ud fra en hensigt – og din hensigt i hvert af livets øjeblikke er i virkeligheden at leve den mest ophøjede version af den mest storslåede vision du nogensinde har haft af hvem du er. Når du bruger skabende energi, hjælper du Gud/Altet til at være mere af hvad Gud/Altet er og forsøger at erfare sig selv som.

Mild visdom har jeg indgydt i din sjæl. Når du bruger denne gave, lever du harmonisk i enhver situation. Selve dit væsen er harmoni. Harmoni vil sige, at mærke vibrationen i det øjeblik, det menneske, sted, eller den omstændighed du er i færd med at opleve, og afstemme dig efter den.

At afstemme er ikke det samme som at modsvare. Harmonisk sang er ikke det samme som enstemmig sang. Det er at synge sammen. Når man synger sammen i harmoni, er det muligt at ændre hele den måde sangen bliver sunget på. Det bliver en ny sang, en anden sang. Dette er sjælens sang, og intet er smukkere.

Fyld dine øjeblikke med mild visdom. Se hvordan det ændrer dem. Se hvordan det ændre dig. Du har denne milde visdom i dit indre. Jeg har indgydt den i dig, og den har aldrig forladt dig.

Du kan trække på den i vanskelige og belastede situationer, når du skal træffe afgørelser eller møder modgang, og den vil være der. For når du bruger mild visdom, hjælper du Gud til at være mere af hvad Gud er, og forsøger at erfare sig selv som.

Ren kærlighed har jeg indgydt i hvert menneskehjerte. Det er hvad jeg er, og hvad du er. Vores hjerter er fyldt til bristepunktet med denne kærlighed. Den flyder over. Hele dit selv er gennemtrængt af den. Den er **sammensat af den**. Ren kærlighed er den du er. Det er den største gave. Det ser ud som om du giver en gave til andre, og du giver den til dig selv. Det er fordi der ikke findes andre i rummet. Det ser kun sådan ud. Ren kærlighed lader dig se sandheden.

Når du går ud fra det sted der hedder ren kærlighed, lever du et liv som gavner alle. Du sørger for at alle får noget i kraft af at du var her. **"Venlighed"** bliver et vigtigt ord for dig. Du forstår pludselig den dybere mening med det.

Venlighed betyder ikke kun godhed, det betyder **samhørighed**. Når du lever i ren kærlighed, opdager du at du og alle andre er af **"samme slags"**. I indgår i et sandt **slægtskab og venskab**, og pludselig opdager du at når du udtrykker ren kærlighed, udtrykker du **ven-lig-hed**.

Det er også det der ligger i at være **ånds-beslægtede**. Sådan er det at være vidende om at man er ét med alle ting. Og når du er i en eller anden situation, under en eller anden omstændighed, bruger ren kærlighed, hjælper du Gud til at være mere af hvad Gud er, og forsøger at erfare sig selv som. Du hjælper Gud når du hjælper dig selv med at komme **til** Gud. Så sørg for at hjælpe dig selv alt hvad du kan. Hjælp dig selv med at få så meget af Gud som du har lyst til. For det er livets næring som ernærer alle ting.

Tag dette og spis det, for det er mit legeme. I er alle lemmer på denne ene krop. Og nu er det tid til at blive gen-indlemmet. Jeg ville ikke fortælle dig dette, hvis det ikke var sandt. Dette er den største sandhed, det sværger jeg på/Gud.

Dette er interessant, Emanuel Swedenborg forklarer i bogen "Om himlen og dens undere og om helvede" skrevet på latin i 1758, og oversat til dansk første gang i 1868 og anden gang i 1882. At englenerne har fortalt Swedenborg at Gud/Altet er et legeme.

Gud/Altet er symmetrisk: Gud/Altet er den perfekte symmetri. Der er orden i kaos. Planen er perfekt.

Side 206. Nu vil jeg fortælle dig noget om den livserfaring som du måske ikke har forstået. Når du bruger den indsigt du vandt her, er det du **bruger Gud/Altet**. Når du bruger en historie i en bog som denne, er det du **bruger Gud/Altet**. Fordi du har taget en gave fra mig til dig og givet den videre til hele verden. **Dette er godt meget godt. Sådan skal det gøres!**

Side 208. Det sidste trin, det **syvende trin**, i at opbygge et venskab med Gud: At takke Gud.

Det trin er næsten automatisk. Det er hvad der naturligt sker, hvad der naturligt følger hvis du går fra trin ét til seks.... I dag er en ny dag. Nu er det en ny tid. Og du har et nyt valg. Du har valgt på ny at skabe et personligt forhold til mig. Du har valget langt om længe at opleve et venskab med Gud/Altet. Jeg er i den grad en kærlighedens Gud at I ved at vise jeres taknemmelighed vil **modtage** alle gode ting.

Kan du huske da jeg sagde, **"tænkning er den langsommeligste skabelsesmetode?"** Du udfører alle dine vigtigste kropsfunktioner **uden at tænke over det**. Det sker blot fordi du er et menneskeligt væsen. Det vil sige en menneskelig **væren....** Tanken er ikke den første årsag. Det er sand væren.... **Væren er, tanken gør**. Væren er hurtigere end gøren, og derfor er væren hurtigere end tænkning. **Væren er den første årsag.... "tanken er skabende"....** Din sande væren er det hele.

Den er alting. Den er Altet i alting. Alfa og omega, begydelsen og enden.... Det du tænker om Gud, skaber ikke Gud. Det skaber blot din **oplevelse** af Gud. Gud **er**. Gud er Altet i Alting. Det hele. Alt hvad der nogensinde har været, er nu, og nogensinde vil være.

Når du tænker, **skaber** du ikke altet. Du griber **til** altet for at skabe en hvilken som helst oplevelse **af** altet du vælger. Det hele **er der allerede**. Du **anbringer det ikke der** ved at tænke på det. Men ved at tænke på det, anbringer du den del af altet **i din oplevelsesverden** som du tænker på. Din sande væren, den du virkelig er, går forud for alt. Når du tænker over hvem du nu ønsker at **være**, griber du til din sande væren, dit totale selv, og retter opmærksomheden mod den del af dit totale selv, du nu ønsker at opleve. Dit totale selv er det hele. Det er glæden og sorgen.

Dette fordi: "Gud/Altet er det der oppe og nede, til venstre og til højre, det der er her og det der er der, det der er før og efter. Det hurtige og det langsomme, det store og det lille, det mandlige og det kvindelige, og det I mennesker kalder det gode og det onde. Gud/Altet er det hele, og der er intet af det som Gud/Altet ikke er".

Og derfor, bliver **"væren"** påvirket af **"tænkning"** ? - Nej. Ikke i en større forstand. Du er hvad du er, uanset hvad du tænker om det. Men kan tænkningen skabe en umiddelbart anderledes **oplevelse** af din væren? Ja. - Det du tænker på, det du retter opmærksomheden mod, manifesterer sig i din individuelle øjeblikkelige virkelighed. Så hvis du er trist og tænker positive, glade tanker, kan du let **"tænke dig vej"** til glæden. Du bevæger dig simpelthen fra en del af selvet til en anden!

Men er findes en **"genvej"** - og det er det vi har forsøgt at nå frem til her. Det er det vi har talt om. Du kan bevæge dig ind i en hvilken som helst værenstilstand du har lyst til - det vil sige, at du kan kalde en hvilken som helst del af din sande væren frem – når som helst, øjeblikkeligt, blot ved at vide at det forholder sig sådan, ved at erklære det sådan.

"Det du ved, er sådan det er". Det du ved om din sande væren, er sådan som din værenstilstand udfolder sig lige nu. Når du erklærer det du ved, **gør** du det til en sandhed.

Erklæringer fremføres bedst som **"jeg er"** sætninger. En af de mest berømte af disse var et udsagn **Jesus** kom med, **"jeg er vejen og livet"**. Det flotteste udsagn af den slags der nogensinde er fremført, kom fra mig: **Jeg er at jeg er**.

Også du kan fremføre **"jeg er"** erklæringer. Du **gør** det faktisk hver eneste dag. "Jeg er led og ked af det hele", "Jeg er i til op over begge ører", og så videre. Det er udsagn om værenstilstand.

Når du udtaler disse erklæringer om værenstilstand bevidst i stedet for ubevidst, lever du efter din hensigt; du lever velovervejet.

Det er væren som er skabende, frem for tanken som er skabende. **Væren repræsenterer den hurtigste skabelsesmetode**. Det er fordi det der **er**, findes **lige nu**. En sand erklæring om væren fremføres uden at man tænker over det. Hvis du tænker over det, vil du i bedste fald forsinke, i værste fald fornægte den. Fornægtelsen kan fremkomme, fordi det at tænke over hvad du vælger, ofte overbeviser dig om, at det er du ikke – og at du ikke nogensinde kan blive det.

Alle åndelige mestre er fra forstanden. Det vil sige, at de ikke bevidst tænker på hvad de er. De **er** slet og ret. Det øjeblik hvor du tænker over det, kan du ikke være det. Du kan kun forsinke din væren, eller helt forsinke den. Men hvis tiden ikke er afgørende, hvis det ikke er et spørgsmål om centimeter og sekunder (og det er der ikke meget der er), hvis det ikke er af betydning hvor længe det varer før du oplever hvad du vælger, så kan du bruge al den tid du lyster til at **"tænke over det"**. Og tænkning er et kraftigt redskab. Tag ikke fejl af det. Det er et af skabelsens redskaber.

Side 214. Det du tænker om Gud, skaber ikke Gud. Det skaber blot din **oplevelse** af Gud. Gud **er**. Gud er altet i alting. Det hele. Alt hvad der nogensinde har været, er nu, og nogensinde vil være. Når du tænker, **skaber** du ikke altet. Du griber **til** altet for at skabe en hvilken som helst oplevelse **af** altet du vælger.

Det hele **er der allerede**. Du **anbringer det ikke der** ved at tænke på det. Men ved at tænke på det anbringer du den del af altet **i din oplevelsesverden** som du tænker på.

Side 225. **Intet i universet er adskilt fra noget andet. Intet er. Alt er det samme i varierende grader.**

Side 250. Jeres viden skab og teknologi har udviklet sig, men nu vil jeres **bevidsthed** udvikle sig. Og det vil være den største udvikling af alle, og den vil få alle jeres andre fremskridt til at se ubetydelige ud i sammenligning. Det **enogtyvende århundrede** vil blive opvågningens tid hvor I møder den indre skaber. Mange væsener vil erfare at være ét med Gud og med alt liv. **Det vil blive begyndelsen til det nye menneskes gyldne tidsalder, som skrevet står; det universelle menneskes tid, som er blevet beskrevet så udtrykfuldt af de mest indsigtfulde blandt jer.** Der er mange mennesker af den slags i verden i dag – lærere og budbringere, mestre og visionære –

som præsenterer menneskeheden for denne vision og tilbyder den de redskaber som skal til for at virkeliggøre den. Disse mestre og visionære er den nye tids budbringere. Du kan vælge at være en af dem. Du til hvem dette budskab nu sendes. Du som læser dette lige nu. Mange er kaldet, men få udvælger sig selv. Hvad vælger du? Skal vi nu tale med én stemme?

Side 262. Medmindre I ændrer jeres historie, ændrer jeres forstillinger om hvem I er og **hvordan** I er som race og art, kan I aldrig blive fuldkommen kærlige fordi I ikke engang er i stand til at elske jer selv. Det er første trin i retning af fuldkommen kærlighed. Den forudsætter fuldkommen kærlighed til en selv. Og det er ikke muligt at nære den, så længe I tror I blev født i synd og grundlæggende er onde.

Dette spørgsmål – hvad er menneskets grundlæggende natur? - er i dag det vigtigste spørgsmål for menneskeheden. Hvis I tror at menneskene fra naturens hånd er upålidelige og onde, vil I skabe et samfund som støtter denne antagelse, og derpå vedtager love, godkende regler, antage reguleringer og pålægge begrænsninger som retfærdiggøres igennem dem.

Hvis I tror at mennesker fra naturens hånd er pålidelige og gode, skaber I en helt anden type samfund hvor love og regler, forordninger og begrænsninger sjældent er påkrævede.

Den første samfundstype er friheds**begrænsende**. Den anden er friheds**givende**.

Gud/Altet er fuldkommen kærlighed fordi Gud/Altet er fuldkommen fri. At være fuldkommen fri er at være fuldkommen opfyldt af glæde, fordi fuld frihed giver plads for alle glædelige oplevelser.

Frihed er Guds grundlæggende natur. Det er også menneskesjælens grundlæggende natur. Det omfang hvori du ikke er helt fri, svarer til den grad hvori du mangler glæde – og det svarer til graden af din mangel på fuldkommen kærlighed.

Fuldkommen kærlighed er det samme som at være fuldkommen fri. Det er sådan Gud elsker.

Gud giver lov. Jeg giver enhver lov til at gøre hvad de ønsker.

Uden konsekvenser? Uden straf?

De to er ikke det samme. Som jeg gentagne gange har fortalt dig, findes det er hedder straf ikke i mit rige. På den anden side findes der konsekvenser.

Konsekvenser er et naturligt resultat, straf er et normalt resultat. **I jeres samfund er det ikke normalt slet og ret at lade konsekvenserne sætte sig igennem, vise sig af sig selv.**

Straffene er jeres bekendtgørelse af at I er for utålmodige til at afvente det naturlige resultat.

Siger du at vi ikke burde straffe for noget?

Det er noget I skal bestemme. I realiteten træffer I beslutningen om det hver eneste dag. Mens I til stadighed foretager jeres valg i denne sag, kan det være gavnligt at overveje hvilken metode der er den mest effektive med hensyn til at få samfundet, eller mennesket i det, til at ændre adfærd. Det er jo trods alt jeres begrundelse for at påføre nogen straf. At straffe for at gengælde skaber ikke det samfund I siger I ønsker at skabe.

I højt udviklede samfund har man konstateret at ingen lærer ret meget af straf. Her har man konkluderet at konsekvenserne er en bedre læremester. **Således som vi gør det i forsvaret i Danmark. Konsekvenspædagogik!** Alle følende væsener kender forskellen mellems straf og konsekvenser.

Straf er kunstigt frembragte resultater. **Konsekvenser er det naturligt forekommende udfald.** Straffe påføres udefra af nogen med et værdisystem som er anderledes end strafmodtagerens.

Konsekvenser opleves indefra, af selvet. Straffe er resultatet af en andens beslutning, om at man har gjort noget galt. **Konsekvenser er ens egen oplevelse af at der er noget som ikke fungerer.** Det vil sige at det ønskede resultat ikke fremkom.

Med andre ord, vi lærer ikke hurtigere gennem straf, fordi vi oplever den som noget en anden påfører os. Vi kan snarere lære af konsekvenserne fordi vi ser dem som noget vi gør mod os selv.

Straffe er kunstigt frembragte udfald, ikke naturligt forekommende resultater.

Side 266. Jeg er den kærlighed som ikke kender til betingelser eller begrænsninger af nogen art.

Jeg er fuldkommen kærlighed, og at være fuldkommen kærlighed vil sige at man er villig til at give hvert eneste modent følende væsen fuld frihed til at være, gøre og få hvad det ønsker.

Også hvis du ved det vil være til skade for dem?

Det er ikke min opgave at afgøre det for dem.

Ikke engang hvis det er børn?

Hvis der er tale om modne følende væsener, nej. Hvis det er voksne børn, nej. Og hvis de ikke har nået modenheden endnu, er den hurtigste vej man kan lede dem til den, at give dem frihed til selv at træffe de flest mulige valg selv så tidligt det kan lade sig gøre.

Det er sådan kærligheden gør. Kærligheden giver slip. Det er det der hedder behov, og som oftest sammenblandes med kærlighed, gør det modsatte. Behov fastholder. Det er måden du kan kende forskel på behov og kærlighed. Kærligheden giver slip, behov fastholder.

Giv slip på forventninger, giv slip på krav og regler og forordninger som du gerne vil trække ned over den du elsker. For du elsker dem ikke hvis du begrænser dem. Ikke fuldkommen.

Du elsker heller ikke dig selv. Du elsker ikke dig selv fuldkommen hvis du begrænser dig selv, hvis du tilstår dig selv mindre en fuldkommen frihed i nogen sag.

Men du skal huske at valg ikke er det samme som begrænsninger. Så lad være at kalde de valg du har foretaget for begrænsninger. Og søg i kærlighed for at give dit afkom, og alle dine kære, alle de oplysninger du føler du besidder, som hjælp til at de kan foretage gode valg – hvor der med **”gode”** menes de valg som med størst sandsynlighed frembringer et bestemt tilsigtet resultat, samt det du ved er hvad de mest ønsker sig: ***et lykkeligt liv.***

Del din viden herom med dem. Giv dem det du har lært at forstå. Men forsøg ikke at påtvinge andre dine ideer, dine regler, dine valg. Og hold ikke din kærlighed tilbage hvis en anden vælger noget du ikke ville vælge. Tværtimod, hvis du tror de har foretaget et dårligt valg, er det lige det rette tidspunktet at ***vise*** din kærlighed på. Det er medfølelse, og der findes intet højre udtryk.

Fuldkommen kærlighed vil sige at være helt nærværende hvert eneste øjeblik. At være fuldt bevidst. At være fuldkommen åben, ærlig og gennemsigtig.

Det vil sige at være fuldkommen villig til at udtrykke den kærlighed som findes i dit hjerte, helt. At være fuldkommen kærlighed vil sige at stå helt nøgen, uden skjulte dagsordener eller skjulte motiver, uden at skjule ***noget som helst.*** Det er andet og mere end noget I er i stand til. Det er hvad I ***er.*** Det er naturen af det I er. Det vanskeligste I foretager jer, er at fornægte det. Og denne vanskelige ting gør I hver eneste dag. Det er derfor jeres liv opleves som så besværligt. Men når I gør det nemme, når I beslutter at gå ud fra, at være, dem I virkelig er – det vil sige ren kærlighed, ubegrænset og ubetinget – så bliver livet let igen. Al uroen forsvinder, og kampen bliver borte.

Denne fred kan opnås hvert eneste øjeblik. Vejen dertil kan findes ved at stille dette enkle spørgsmål: ***hvad ville kærligheden gøre nu?***

Når du stiller dette spørgsmål, ved du ***øjeblikkelig*** hvad du skal gøre. Under alle omstændigheder, i alle situationer vil du vide det. Du får svaret. Du ***er*** svaret, og det at stille spørgsmålet bringer den del af dig frem.

Side 272. Gud er fuldkommen accept. Mennesker er fulde af undtagelser. Mennesker elsker hinanden ***undtagen*** når de andre gør dit eller dat. De elsker verden ***undtagen*** når den går dem imod. De elsker mig ***undtagen*** når de ikke gør. Gud er ikke fuld af undtagelser, Gud er fuld af

accept. Accept af alt og alle. **Der findes ingen undtagelser.** Det hele er det samme. Vi bruger forskellige ord til at beskrive den samme erfaring. Kærlighed og accept **er** indbyrdes udskiftelige begreber. For at ændre noget skal du først acceptere at det er der. For at elske noget skal du gøre det samme. Du kan ikke elske den del af dig selv som du hævder ikke eksisterer, som du fornægter.

Du har fornægtet mange dele af dig selv som du ikke ønsker at gøre krav på. Når du afviser de dele af dig selv, har du gjort det umuligt at elske dig selv fuldt ud – og dermed også at elske en anden.... Alt flyder sammen, alt har forbindelse med alt andet, og du er ved at se og forstå at alle **Guds fem holdninger i virkeligheden er en og den samme. Det er det som Gud er.**

Det aspekt af Gud som er fuldkommen velsignelse, er det aspekt som intet fordømmer. I Guds verden findes ingen fordømmelse, kun ros. I skal alle roses for det arbejde I gør, for den opgave I løser når I skaffer jer viden om og erfarer hvem I virkelig er.

Gå nu ud og velsign alle ting i dit liv. Husk at jeg ikke har sendt dig andet end engle og ikke bragt dig andet end mirakler. Du giver noget din velsignelse når du giver det din bedste energi, dine højeste tanker....Du forandrer ikke noget ved at fordømme det. I bogstaveligste forstand dømmes du det til gentagelsen. Du skal ikke fordømme noget. **Intet?** Intet, har jeg ikke sendt mine lærere for at sige til dig **"Døm ikke, og fordøm heller ikke?" "Som du dømmes andre, skal du selv dømmes."**

At undlade at dømme betyder ikke at man undlader at søge forandring. Fordi du ikke dømmes en ting, betyder det ikke at du billiger den. Det betyder blot at du nægter at dømme den. På den anden side kan du stadigvæk vælge noget andet.

At vælge forandringen behøver ikke altid at være et resultat af vrede. Faktisk **øges dine chancer for at fremkalde reel forandring direkte proportionalt med at din vrede aftager.**

Nu siger jeg jer: velsign, velsign, **velsign** jeres fjender, og bed for dem som forfølger jer. Send dem jeres bedste energi og jeres højeste tanker.

Når der skete noget ubehageligt for min mor, sagde hun altid, "Gud velsigne det!" Alle andre ville have sagt "fordømt!", men min mor sagde, "Gud velsigne det!"

En dag spurgte jeg hende hvorfor. Hun så på mig som om hun ikke rigtig kunne forstå, hvorfor jeg stillede det spørgsmål. Så svarede hun med den form for kærlighed og tålmod som man anvender over for et lille barn, **"Jeg ønsker ikke at Gud skal fordømme det. Jeg ønsker at Gud skal velsigne det. Det er det eneste som kan forandre det til det bedre."**

Din mor var et meget **"vågent"** menneske. Hun forstod sig på mange ting.

Gå nu ud og velsign alle ting i dit liv. Husk at jeg ikke har sendt dig andet end engle og ikke bragt dig andet end mirakler... Du giver noget din velsignelse når du giver det din bedste energi, dine højeste tanker.... Det vil I ikke være i stand til at gøre medmindre I ser alle mennesker og alle livsomstændigheder som en gave; som en engel og et mirakel. Når I gør det, opnår I taknemmelighedens fylde. I vil være fuldkommen taknemmelige - Guds femte holdning – og cirklen vil være sluttet.

Faktisk er det storslåede ved Gud/Altets fem holdninger at de, ligesom de syv trin til venskab med Gud/Altet, **kan stå i den omvendte rækkefølge. Gud er fuldkommen taknemmelighed, velsignelse, accept, kærlighed og glæde!**

Næste gang du står over for en betingelse eller omstændighed du oplever som problematisk, skal du blot udtrykke din umiddelbare taknemmelighed ikke blot for løsningen, men for selve problemet. Ved at gøre det, ændrer du øjeblikkeligt dit perspektiv på det og din holdning til det.

Derpå velsigner du det. Giv det din bedste energi og dine højeste tanker. Herved gør du det til din ven, og ikke din fjende; det som støtter dig, i stedet for det som sætter sig op mod dig.

Accepter det så og bekæmp ikke det onde. For det du bekæmper, består. Kun det du accepterer, kan du forandre.

Indhyl det nu i kærlighed. Uanset hvad du oplever, kan du helt bogstaveligt elske enhver uønsket oplevelse bort. I en vis forstand kan du **"elske den ihjel"**.

Til sidst skal du være glad, for det rigtige og perfekte udfald er for hånden. Intet kan tage glæden fra dig, for glæden er den du er, og altid vil være. Så stillet over for ethvert problem **gør du blot noget glædeligt. At acceptere noget er ikke at erklære sig enig i det. Det er blot at tage det til sig, hvad enten man er enig eller ej. Du velsigner noget, når du giver det din bedste energi og dine højeste tanker.**

Side 297. Alle har noget at lære dig, en gave at bringe dig. Og her er den store hemmelighed. De kom også alle sammen for at få en gave af dig. Hvad er det for en gave du har givet dem?

Og hvis du i din forvirring har gjort noget som du forestiller dig er at såre dem, så lad være at tro at det ikke også er en gave. Har du ikke lært noget af de dybeste sår du har fået, undertiden måske er mere end af de største glæder? Så hvem er skurken og hvem er offeret i dit liv?

Du har i virkeligheden nået mesterniveauet når du er klar over dette før, og ikke kun efter du har lært udfaldet af en oplevelse at kende.

Du skal aldrig, aldrig **nogensinde** tro at livet er forbi, men altid vide at hver dag, hver time, hvert **øjeblik** er en ny begyndelse, en ny mulighed, endnu en chance for at genskabe dig selv på ny.

Selv om du gør dette i allersidste øjeblik, i dødsøjeblikket, **har du retfærdiggjort hele din erfaring og helliggjort den over for Gud.**

Selv om du er en hærdet forbryder, en morder på dødsgangen eller på vej til henrettelse, vil dette dog være sandt. Du skal vide dette. Du skal stole på det. Jeg ville ikke sige det, hvis det ikke var sandt.

Side 300. Vi skal holde op med at sige at "vores Gud er den bedste".

Ja det skal I. Men vil I? Det er spørgsmålet. Det vil kræver af jer at I opgiver jeres forestillinger om overlegenhed, som er den mest forførende idé mennesket nogensinde har haft. Den har forført hele menneskeheden. Den har retfærdiggjort massenedslagtinger af medlemmer af jeres egen art, og alle andre arter af fjolende væsner på jeres klode.

Denne ene tanke, denne ene forestilling I har om at I på en eller anden måde er bedre end alle andre, er årsagen til al den smerte, al den lidelse, al den grusomhed, al den umenneskelighed I har påført hinanden.

Igen siger jeg: sæt en stopper for det, at føle sig bedre.

For dette er det nye evangelium. Der findes ingen herrerace. Der findes ingen største nation. Den sande religion findes ikke. Det rigtige politiske parti, det moralsk overlegne økonomiske system, eller den rette vej til himlen findes ikke.

Slet disse ideer fra jeres hukommelse. Fjern dem fra jeres erfaring. Udryd dem i jeres kultur. For det er delt-hedens og adskillelsens tanker, og I har slået ihjel i disse tankers navn. Kun den sandhed jeg giver jer her, vil frelse jer: VI ER ALLE ÉT.

Slet den tanke at der er noget I skal gøre for at overleve. **Der er intet I behøver at gøre.** Jeres overlevelse er garanteret. Den er en **kendsgerning**, ikke et håb. Den er virkelighed, ikke et løfte.

I har altid været, I er nu, og I vil altid være. Livet er evigt, kærligheden er udødelig, og døden kun en horisont. **Spørgsmålet er ikke om I overlever, men hvad erfarer I mens I overlever?**

Side 308. I ved ikke hvem I virkelig er, lige her, lige nu. Gjorde I det, ville I aldrig gøre som I gør. Det ville ikke være nødvendigt.... Den du er, er livet. Du er selve livet! Og hvad er livet? Det er en proces. Og hvad er så en proces? Det er en **evolution**.... Eller det du ville kalde en **forandring**.

Alt i livet forandrer sig! Alting!

Jeg siger at du definere dig selv gennem alle handlinger. Det er det eneste du foretager dig her. Du definerer og skaber, udtrykker og erfarer den du tror du er. Kort sagt, du **udvikler dig**.

Hvordan du udvikler dig, er **dit** valg. **At** du udvikler dig, er ikke.

side 310. Hele livet er en genskabelsesproces! Det er Guds største glæde. Det er Gud/Altets måde at **rekreere sig på!** De implikationer det har for dit liv, er fænomene. Når du tænker efter, er det en usædvanlig åbenbaring. **Du laver ikke andet end at forandrer dig.** Du laver ikke andet end at udvikle dig. Hvordan du forandrer dig, er op til dig. Hvad du udvikler dig **til**, afgør du selv.

Men **at** du udvikler dig, er indiskutabelt. **Det er givet.** Det er blot hvad der foregår. Det er sådan livet **er.** Det er sådan Gud/Altet er. Det er sådan du er.

Livet, Gud/Altet, du selv = det som forandrer sig.

Ingenting dør, det skifter blot form. Livet er evigt, du kan ikke gøre en ende på det. Men du har magt til at ændre din form, du kan se dig selv som en der kan skifte skikkelse. Men vid dette: hele bevidstheden fungerer samlet. I den mest ophøjede forstand er det umuligt for en af jer at dominere eller kontrollere en anden. Alle aspekter af guddommen er med til at skabe og kontrollere dens skæbne. Derfor kan du ikke slå en myg ihjel mod dens vilje. På et eller andet plan har myggen valgt det. Alle universets forandringer sker med universets eget samtykke, i dets forskellige former. Universet kan ikke være uenig med sig selv. Det er ikke muligt.

Sådan **er** det allerede. Livet **er** hvad du kalder et **"sandt anarki"**, kan du ikke se det? I gør alle som I ønsker, når I ønsker det, hvordan I ønsker det, og **jeg standser jer ikke.** Kan du ikke se det?

Menneskeheden har gjort hvad den kalder grufulde ting, og den har gjort dem igen og igen, og Gud standser den ikke i det. Har du aldrig undret dig over hvorfor?

Og har du ikke lyst at høre svaret? Godt for jeg har lige givet dig det.

Du **har** et nyt budskab. Og det er, endelig, sandt. Og det budskab er det **eneste** budskab som kan frelse verden. Det har det gamle budskab ikke gjort. Kan du ikke se det? Står det dig ikke klart? Det gamle budskab som du siger har bragt menneskeheden håb, har ikke givet jer **noget af det I håbede på.** **Det gamle budskab om ret og uret, forbrydelse og straf, godt og ondt, evig frelse og evig fortabelse, har intet gjort i retning af at gøre en ende på klodens lidelser, gøre en ende på myrderierne på jeres klode, gøre en ende på de pinsler som I påfører jer selv. Og det skyldes at det er et budskab om adskillelse.**

Der findes kun ét budskab som kan ændre den menneskelige histories gang for evigt, gøre en ende på pinslerne og bringe jer tilbage til Gud/Altet. Det budskab er det nye evangelium:

VI ER ALLE ÉT

Af det nye evangelium fremgår et nyt budskab om fuldkommen ansvarlighed, fordi det fortæller jer at I er **fuldkommen ansvarlige** for hvad I vælger, at I alle sammen vælger det, og at den eneste måde at ændre det på er at I alle ændrer jeres valg sammen.

I kan ikke gøre en ende på jeres egen pine, så længe I tror at I blot piner en anden. I vil først gøre en ende på pinslerne, når I er klar over, at det i virkeligheden er jer selv I piner.

Det kan I kun se når I fuldt ud forstår, at det er umuligt at gøre noget mod en andens vilje. Kun i det øjeblik klarhed kan I skimte hvad I ville have anset for en umulig sandhed. **I gør det hele mod jer selv.** Og denne sandhed kan I ikke se, medmindre I forstår det nye evangelium, tager det til jer og lever det. **VI ER ALLE ÉT.**

Det er derfor du **selvfølgelig** ikke kan gøre noget mod en anden som ikke på en eller anden måde har været din medskabere. **Det ville kun være muligt hvis vi ikke alle var ét. Men VI ER ALLE ÉT.** Der er kun én af os. Vi skaber denne virkelighed sammen.

Forstår du implikationerne af dette? Kan du se den imponerende virkning det har?

Gå nu derfor ud og lær alle nationerne. Lær dem at hvad de gør mod en anden, gør de mod sig selv, og når de svigter en anden svigter de sig selv. Gør mod andre som i vil de skal gøre mod jer, for det **bliver gjort mod jer!**

Det er den gyldne regel. Og nu forstår du den fuldt ud.

Side 314. Spørgsmålet er ikke hvorfor man ikke har gjort sådan før i tiden. Spørgsmålet er, Hvad har I til hensigt at gøre i fremtiden? Gå derfor ud og lær alle nationerne, og udbred **det nye evangelium** vidt og bredt.

VI ER ALLE ÉT. VORES MÅDE ER IKKE BEDRE, BLOT ANDERLEDES.

I kan ikke **undgå** at politisere jeres spiritualitet. Jeres politik er jeres spiritualitet **i praksis**.

Men det er måske ikke et spørgsmål om at politisere jeres spiritualitet, men om at spiritualisere jeres politik. I kan beslutte at det er bedst at holde kirke og stat adskilt. På baggrund af jeres resultater kan I træffe beslutning om at det ikke går at blande religion og politik. Men med **spiritualitet** er det en anden sag. (**spiritualitet: åndfuldhed, åndrig**)

Jeres baggrund for at beslutte at kirke og stat skal holdes adskilt er at kirken står for et bestemt synspunkt, en bestemt religiøs forestilling. I har muligvis iagttaget at når jeres politik præges af sådanne religiøse forestillinger, kan der opstå store kontroverser og politiks uenighed. Det er fordi alle mennesker ikke har de samme religiøse forestillinger. Og rent faktisk er det ikke engang alle mennesker som i en eller anden forstand engagerer sig i religion eller i kirken.

Dette er en sandhed. De bedst begavede og vidende mennesker, der tænker selvstændigt, ved at religionerne ikke har sandheden. Læs her Baruch Spinoza Teologisk-politisk afhandling.

Udgivet 2009. Spinoza udgav sin bog som et svar med en løsning på sin samtds altoverskyggende problem: sammenblandingen af religion og politik, der ustandselig satte samfundsfreden på spil. Bogen blev selvfølgelig forbudt overalt og dens forfatter stempet som en farlig "ateist". Spinoza udgav sin bog ved årsskiftet 1669-70 ikke alene anonymt, men for en sikkerhedsskyld også hos en opdigtet forlægger i Hamborg, godt af vejen for Spinoza og Amsterdam, hvor bogen faktisk blev trykt. Spinoza gik i gang med sit værk i efteråret 1665.

Læs også bogen gud er ikke stor Hvordan religion forpester alt. Udgivet 2007. af Christopher Hitchens. Hvilken rolle skal religion spille – i samfundsdebatten, i politik, i det private? Så lille en rolle som muligt, mener Christopher Hitchens.

Spiritualitet, derimod, er universel. Alle mennesker er engagerede i den. Alle mennesker kan enes og den. Det gøre de, selv om de ikke kalder det sådan. Det er fordi **"spiritualitet"** er det samme som selve livet, sådan som det er. Spiritualitet siger at **alle ting er en del af livet**, og det udsagn kan ingen erklære sig uenige i. Det kan diskuteres om der er en Gud, og om alle ting er en del af Gud, men det kan ikke diskuteres om der er liv, eller om alle ting er en del af livet.

Det eneste der står tilbage at diskutere, er om livet og Gud er samme ting. Og jeg siger dig, det er de. Selv en agnostiker – endog en ateist – kan erklære sig enig i, at der findes en kraft i universet som holder det hele sammen. Der findes også noget som **startede** det hele. Og hvis der findes noget som startede det hele, er der nødt til at være noget som eksisterede før universet, som I kender det, fandtes.

Universet begyndte ikke med ét at eksistere ud af den blå luft. Og selv om det gjorde, er **"den blå luft"** noget. Og selv om du hævder at universet med ét begyndte at eksistere ud af det rene intet, skal du stadig besvare spørgsmålet om den første årsag. Hvad **fik** noget til at opstå ud af det rene ingenting?

Denne første årsag er selve livet som kommer til udtryk i fysisk form. Det er livet **i formation, under dannelse**. Ingen kan være uenige heri, fordi det så åbenlyst er **"hvordan det er"**.

Derimod kan I (**og har også gjort det!**) til evig tid diskutere hvorledes processen skal beskrives, hvad man skal kalde den, hvad der kan udledes af den, hvad man kan konkludere. **Universets udvikling efter fødslen, kalder videnskaben Big Bang teorien.**

Men jeg har sagt, dette er Gud/Altet. Det er hvad I mener, hvad I altid har ment, med ordet Gud. *Gud er den første årsag. Den ubevægelige bevæger. Den som var, før det der ér, var der. Det som vil være når det som nu ér, ikke længere er. Alfa og omega. Begyndelsen og enden.*

Igen siger jeg, ordene liv og Gud er indbyrdes udskiftelige. Hvis den proces som I iagttager, er processen hvorunder livet dannes, så er det som jeg før har sagt til jer: I er alle Gud/Altet i formation. Det vil sige at I er **Guds information.**

Hvis spiritualitet virkelig er et andet ord for liv, så er det spirituelle livsbekræftende. At indføre spiritualitet i jeres politiske liv, ville således betyde at alle politiske aktiviteter og alle politiske beslutninger blev livsbekræftende. Den eneste grund til at I har opfundet politik, er for at frembringe et system som gør det muligt at leve livet harmonisk, lykkeligt og fredeligt. Det er et system hvorigenom livet kan bekræfte sig selv.

De der grundlagde dit land, tænke på det. **De forenede Stater har en uafhængighedserklæring** som siger, at alle er skabt lige og har visse umistelige rettigheder, heriblandt liv, frihed og ret til at forfølge sin egen lykke. Jeres styreform blev **grundlagt** på forestillingen om at mennesker kunne etablere et system til selvstyre som sikrede disse rettigheder. Alle regeringer overalt er grundlæggende nedsat med samme formål. I kan være uenige om **formen** på en regering, men aldrig om **formålet**. Forskellige kulturer og samfund kan udtrykke enkelthederne i ideerne og metoden til at realisere dem forskelligt, men de ønsker i alt væsentligt det samme.

Således kan du se at regeringer og politik blev **skabt** for at sikre oplevelsen af hvad spiritualitet er – nemlig selve livet.

I siger at I ønsker en verden der kan leve i fred, harmoni og glæde, og jeg siger jer dette: **glæde er frihed. Også disse ord er indbyrdes udskiftelige. At begrænse friheden er at begrænse glæden. At begrænse glæden er at begrænse harmonien. At begrænse harmonien er at begrænse freden.**

I fortæller mig at I ønsker at leve i en verden uden strid, uden vold, uden blodsudgydelser, uden had. **Og jeg siger jer:** en måde at opnå en sådan verden, en måde at skabe den fra den ene dag til den anden, er at prædike og leve **det nye evangelium.**

VI ER ALLE ÉT. VORES MÅDE ER IKKE BEDRE, BLOT ANDERLEDES.

Sig det ikke kun fra prædikestolen, men også fra regeringskontorerne; ikke kun i kirkerne, men i skolerne; ikke kun via jeres fælles bevidsthed, men også via den fælles økonomi.

I bliver ved med at gentage **jer** selv. Hele jeres historie har været en gentagelse af jeres egne fejltagelser – i jeres personlige liv, og i klodens kollektive erfaringer. Definitionen på sindssyge er at man gentager den samme adfærd om og om igen og forventer forskellige resultater.

Det eneste er de der forsøger at integrerer politik med spiritualitet prøver at sige, er:

"Der findes en anden vej."

Dette forsøg burde man give sin velsignelse i stedet for at kritisere det.

Side 323. Jeg siger jer, formålet med livet er at I afgør og erklærer, udtrykker og indfrier hvem I virkelig er. Det er ikke min sag at fortælle jer, hvad der er rigtigt og forkert, hvad der er bedst eller værst, hvad I skal gøre og ikke gøre, så I derpå blot kan afgøre om I vil adlyde mig eller ej – hvorefter jeg blot kan straffe eller belønne jer. **Sådan som islam prædiker.**

I har prøvet det system, og **det virker ikke.** Om og om igen har I bekendtgjort hvad I tror der er min vilje, men det har ikke hjulpet jer. I har ikke adlydt den.

Se hvordan I har erklæret at jeg er imod drab, og alligevel fortsætter I med at dræbe – nogle af jer gør det tilmed **i mit navn!**

I har sagt at jeg er imod at man mishandler og undertrykker mennesker af enhver klasse eller race, og af ethvert køn, men I tillader det fortsat.

I har sagt at jeg er imod at man vanærer sine forældre, mishandler sine børn, behandler sig selv dårligt, og alligevel bliver I ved med det.

I har sagt at jeg er imod alt muligt som I hele tiden foretager jer. Det er ikke lykkedes jer at ændre adfærd uanset **hvad** I hævder jeg foretrækker eller befaler.

I har sagt at jeg er imod løgn, og dog lyver I ustandselig. I har sagt at jeg er imod tyveri, og alligevel stjæler I til højre og venstre. I har sagt at jeg er imod utroskab, og dog tager I hinandens mænd og koner hver eneste dag og hver eneste nat.

Selv jeres regeringer – de institutioner I har skabt for at de skal beskytte jer og tage sig af jeres behov – lyver for jer. I har rent faktisk bygget hele jeres samfund op på løgne. **Ja. En sandhed!**

Nogle af disse løgne kalder I **"hemmeligheder"**, men det er løgne alligevel, for at holde noget tilbage er en løgn, slet og ret. Det er forkert ikke at afsløre hele sandheden, ikke at lade en anden vide alt hvad der er at vide om en sag så alle kan vælge ud fra kendsgerningerne.

I har sagt at jeg er imod at bryde løfter og tilsagn, og dog bryder I løfter og tilsagn hele tiden, og I forsøger at gøre det ustraffet og bruger alle slags forklaringer til at retfærdiggøre jer i øjeblikket.

Nej, menneskeheden har ganske tydeligt vist at min vilje, som I har forstået og formuleret den, ingenting betyder.

Det interessante er, at i sidste ende er det perfekt. Der er nemlig så stor uenighed om hvad min vilje er, at I formodentlig ville dræbe endnu flere i mit navn, hvis I pludselig begyndte at **gå op** i jeres forestillinger om den. **Sådan som religionerne i deres vanvid, altid har gjort det.**

Og nu til dit spørgsmål. Er det i orden at smække en myg? Fange en mus? Luge ukrudt? Slagte et lam og spise det? Det må I afgøre. I må afgøre **det hele**. Og der findes selvfølgelig endnu større spørgsmål. Er det i orden at dræbe et menneske som straf for at det har dræbt? At få foretaget en abort? Banke en homoseksuel? **Være** homoseksuel? Dyrke sex før ægteskabet? Dyrke sex overhovedet hvis man ønsker at blive **"oplyst"**? Og så videre og så videre....

Hver dag er I nødt til at træffe jeres afgørelser. I skal blot vide, at når I træffer den, bekendtgør I hvem I er. **Gennem hver handling definerer I jer selv.**

Og nu vil jeg gentage noget andet jeg har sagt tidligere. I jeres daglige handlinger og valg bekendtgør I ikke alene hvem **I** er, I afgør også hvem **jeg er**, fordi I og jeg er ét.

Så i den allervideste forstand **bevarer** jeg spørgsmålet. Jeg gør det gennem jer. Og det er den eneste måde spørgsmålet **kan** besvares på.

Sandheden vil fremgå af jeres svar. Det er sandheden om jeres væren. Det er hvad I i sandhed **er**.

Husk at I udgør menneskets **væren**. **Hvad** I er, er op til jer. Skønt jeg har fortalt jer det mange gange nu, er det muligvis noget I ikke tidligere har overvejet alvorligt.

At være ét er ikke at være ens, det er korrekt. Spørgsmålet er ikke hvad et betyder at være ét. Spørgsmålet er, hvad det at være ét betyder for **dig?**

Det er en beslutning hvert menneske må overveje med sig selv. Og gennem den beslutning skaber I jeres fremtid – eller gør en ende på den.

Side 372. Hvad betyder der er nok? Præcis det som jeg siger. **Der er nok. Der er bare for mange mennesker, på for lille plads. Alt for lille plads, på kloden. Der er overbefolkning.**

Der er nok af alt hvad du tror du behøver for at være glad. Der er tid nok, penge nok, mad nok, kærlighed nok .... det eneste I har nødig, er at deles om det. Jeg har givet jer rigeligt. Der er nok til jer alle sammen. Når I lever denne sandhed, når I gør den til en praktisk del af jeres virkelighed, er

der intet I ikke har lyst til at dele, intet I forsøger at puge sammen – helt sikkert ikke kærlighed, eller mad, eller penge.

Vil det sige, at vi ikke burde samle rigdom?

Der er forskel på at vælge at **have** noget og at **puge**. Det er faktisk først når I kender den sandhed at **"der er nok"** at det bliver let for jer at få alle de livets goder, som du ville vælge.

Grunden til at det ser ud som om der ikke er nok til alle er at så mange mange mennesker, der har **mere** end nok, kun deler en ganske lille del af det de har, med dem der har mindre.

En ganske lille procentdel af menneskene i jeres verden, ejer en meget stor andel af rigdommene i jeres verden, og anvender en kolossal del af verdens ressourcer. Disse besiddelser er helt ude af proportion – og misforholdet bliver **større**, ikke mindre, hver dag. **Dette er en sandhed. Læs opgørelsen over fordelingen af verdens rigdom i 2018 på min PC.**

kun I mennesker kan afgøre hvordan sandheden om at vi er ét kan anvendes. Al verdens prædikener og undervisning vil ikke ændre en tøddel. Først når menneskehjernerne ændrer sig, sker der en ændring i menneskets vilkår.

Hvad kan fremkalde en sådan forandring?

Spørgsmålet er ikke **"hvad"**? Spørgsmålet er **"Hvem"**? Og svaret er, **"Dig". Du kan.**

Lige på stedet. Hvis ikke dig, hvem så? Hvis ikke nu, hvornår så?

Du udbreder budskabet **som** dig, ikke **med** dig. Du **er** budskabet! Det er din spiritualitet i aktion. Kan du ikke se det? Dit budskab er dit liv **levet**. Du udbreder det ord du **er**. Står der ikke skrevet:

Og ordet blev kød? Du har mit ord. Du har mit ord **i dig**. Du er helt bogstaveligt Guds ord som er blevet kød. Nu skal du blot sige ordet, og du vil være helbredet. Sig ordet, lev ordet, **vær** ordet.

Kort sagt, vær **Gud/Altet**. Det er ikke sådan, at du **"skal være"**, du **er**. Jeg beder dig ikke gøre noget, jeg fortæller dig, hvem du virkelig er.

Du er allerede det du stræber efter at være. **Der er intet du er nødt til at gøre**. Og det er tredje punkt i den hellige visdoms treenighed.

Og husk at det ikke handler om at gøre, men om at være. Disse holdninger er ting I er. Og når I ikke blot ubevidst, men **bevidst** udtrykker denne væren, begynder I at leve efter hensigten:

I begynder at leve velovervejet, harmonisk og til gavn for andre, og jeg har forklaret hvad det vil sige at gøre det.

Men lad mig nu forklare dig en hemmelighed. Lev i overenstemmelse med den tredje anvisning, så kommer de to første automatisk.

Beslut dig for at leve til gavn for andre – beslut dig for at dit liv og dit arbejde skal gavne andre – så vil du opdage at du lever velovervejet og harmonisk. Det er sådan fordi det at leve til gavn for andre vil medføre at du lever efter en hensigt og gør tingende velovervejet og bevidst i stedet for ubevidst, og det vil føre til at du lever harmonisk fordi det som gavner andre ikke vil være i disharmoni med dem. Nu giver jeg dig tre redskaber som du kan bruge til at sikre dig, at du lever til gavn for andre. Det er de centrale begreber i et holistisk liv: **(holisme; den filosofiske opfattelse at helheden og ikke dens komponenter, er det afgørende; holistisk.)**

1. **Opmærksomhed**
2. **Ærlighed**
3. **Ansvarlighed**

Opmærksomhed er en værenstilstand, som du kan vælge at leve i. Det vil sige at være vågen for øjeblikket. Det handler om opmærksomt at lægge mærke til hvordan tingene forholder sig og hvorfor; hvad der sker og hvorfor; hvad der kan få det til at lade være med at ske og hvorfor; alle de mulige – og det mest sandsynlige – udfald af ethvert valg eller enhver handling og hvad der **gør** dem mulige og sandsynlige. At leve opmærksomt er ikke at foregive at du ikke ved....

Opmærksomhed handler om at lægge mærke til øjeblikket. Det handler om at standse op, se, lytte, føle, helt og fuldt opleve hvad der sker. Det er en meditation. Opmærksomheden forvandler alt til en meditation. Vaske op. Elske. Slå græsset. Sige noget højt til en anden. Det hele bliver en meditation. Hvad gør jeg? Hvordan gør jeg det? Hvorfor gør jeg det? Hvad er jeg mens jeg gør det? Hvorfor er jeg dette mens jeg gør dette?

Hvad oplever jeg lige nu? Hvordan oplever jeg det? Hvorfor oplever jeg det på den måde jeg oplever det? Hvad er jeg mens jeg oplever det? Hvorfor er jeg dette mens jeg oplever det? Hvad har det her overhovedet at gøre med det jeg oplever? Hvad har det her overhovedet at gøre med den måde andre mennesker oplever mig på?

Opmærksomhed er at hæves sig til den ubetragtede betragters sted. Du iagttager dig selv. Det er fuld opmærksomhed. Det er let. Det er ikke vanskeligt eller så kompliceret som det lyder. Det handler om at standse op, se, lytte, mærke. Det handler om at vide, og om at du ved. Det handler om at holde op med forstillingen.

Nu stiller du virkelig op. Du stiller op til dig selv. Før i tiden handlede du **før** du stillede op. Det kan man kalde at forstille sig.

Det Buddhas lære. Det er Krishnas lære. Det er Jesus lære. Det er hvad hver eneste mester der nogensinde har levet, og som lever i dag, har lært. Der er intet nyt her, intet som kommer bag på din sjæl. Når du standser forstillingen, bliver du fuldkommen ærlig.

Ærlighed er det andet redskab. Ærlighed handler om at du siger det du er opmærksom på, først til dig selv og derpå til andre. **Ærlighed** er det du står for. Du tager ikke længere tingende liggende, men du står for noget. Du har måske lagt mærke til at du ikke kan stå for noget, før du holder op med at lyve i lange baner. Det er derfor man siger, at når man er helt ærlig, står man distancen.

I **Guddommelige samtaler, 2. bog**, opregnes de fem niveauer af at sige sandheden, og det forklares, hvordan disse fem niveauer kan føre til et liv hvor man er fuldt synlig, eller det der også kaldes gennemsigtig. Disse to ord er interessante at betragte side om side. At være fuldt synlig er at være helt gennemsigtig. Det vil sige at mennesker kan se lige igennem dig. Der er ingen skjulte dagsordener. Jo mere synlig du bliver, jo mere gennemsigtig er du.

Brug redskabet ærlighed konsekvent, og se hvordan dit liv ændrer sig. Brug det i forhold. Brug det i forretningsmæssige sammenhænge. Brug det i politik. Brug det i skolen. Brug det overalt, hele tiden. Vid hvad du har gjort, og vær ærlig omkring det. Vær ærlig i forhold til de resultater du har frembragt. **Vælg så at tage ansvaret for dem. Det er det tredje redskab.** Det er tegn på stor modenhed, stor åndelig vækst.

Men det får I aldrig lyst til at gøre så længe jeres samfund ligestiller ansvar med straf. Alt for ofte har det at tage ansvaret, før i tiden betydet at **"tage skraldet"**. Men ansvar er ikke det samme som skyld. Det betyder snarere at du er villig til at gøre alt hvad du kan for at gøre de resultater du frembringer så gode som muligt, og til at gøre hvad der kræves for at afhjælpe hvad der kan afhjælpes hvis andre på en eller anden måde oplever resultaterne som skadelige.

Men jeg siger dig: I har alle ansvaret for hinanden. I er I sandhed jeres broders vogter. Og når I forstår dette, forsvinder al den menneskelige erfarings smerte, sorg og elendighed.

Så vil I skabe et nyt samfund baseret på det nye evangelium: **VI ER ALLE ÉT**, med støtte fra de centrale begreber: **opmærksomhed – ærlighed – ansvarlighed.**

Der vil ikke være andre love, ingen andre regler eller forordninger. Der vil ikke være nogen lovgivning, og ikke behov for lovgivning. For I vil langt om længe have lært at **I ikke kan lovgive for moral.** I skolerne vil der blive undervist i disse centrale begreber. Hele læseplanen bliver bygget op omkring dem. Fag som læsning, skrivning og regning læres via dem.

Jeres verdensomspændende økonomi vil afspejle disse centrale begreber. Hele infrastrukturen bygges op omkring dem. Aktiviteter som køb og salg og omsætning derved reguleres gennem

dem. Den offentlige administration i forbindelse med retsvæsen samt styring og fordeling af ressourcer vil foregå i overensstemmelse med dem.

Jeres religioner vil underbygge disse centrale begreber. Hele det spirituelle trossystem vil være bygget op omkring dem. Og på grund af dem vil det være muligt at opleve ubetinget kærlighed, ubegrænset fællesseje, og følelsesmæssig og fysisk helbredelse.

I vil langt om længe have opdaget, at det er umuligt at undgå at tage ansvar for andres oplevelser, for der **er ingen "andre"**. Der er kun dig som udtrykker dig i en uendelighed af former.

d.v.s. reinkarnation eller genfødsel som menneske.

Alt vil forandre sig på grund af denne viden. Skiftet vil være så dramatisk, så gennemgribende og så fuldkomment at verden som I nu oplever den, vil forekomme at være et mareridt som til sidst har fået en ende. Og I vil være vågnet helt op.

Timen for jeres opvågning er nær. Øjeblikket hvor I skal fornys, genskabes, er over jer. I står i begreb med at genskabe jer selv i den næste mest ophøjede version af den mest storslåede vision I nogensinde har haft af hvem I er.

Det er dagsordenen for jeres verdensomspændende samfund i det nye årtusinde. **Det 21.** I har selv sat dagsordenen. I har fremkaldt den. I har allerede sat den i bevægelse. Overalt er mennesker i færd med at indstille sig på den. De gør fælles sag i denne genskabelse. Øst møder vest. Hvide åbner favnen for farvede. Religionerne blandes, regeringer tilpasser sig, økonomier ekspanderer. Inden for alt bevæger I jer i retning af en global indfaldsvinkel, anlægger et globalt perspektiv, skaber et globalt system.

Der vil være kaos før denne forandring. Det er naturligt forud for en forandring af denne størrelsesorden. For I ændrer ikke alene den måde I gør tingene på. I ændrer hele jeres forestilling om hvem I er, som personer, som et fællesskab af nationer, som art. Og derfor bliver der kaos, et kaos som i hovedsagen skabes af dem der ikke ønsker forandringen, ikke kan acceptere det nye evangelium om at alle er ét og at det er slut med **"bedst"**. Der vil også være dem som simpelthen er bange for at sådan en forandring betyder tab af kontrol over hele ens liv og opgivelsen af personlig og national identitet. Ingen af disse resultater opstår.

Forandringen betyder ikke at etniske, nationale eller kulturelle forskelle forsvinder. Det betyder ikke at man holder op med at respektere traditioner, at man frasiger sig sin arv, eller at familier, stammer eller samfund rives fra hinanden. Tværtimod, forandringen vil styrke disse bånd når I opdager at I kan glæde jer over dem uden at det sker på andres bekostning.

Forandringen er ikke enden på det som gør jer forskellige, kun enden på det som adskiller jer. At være forskellige og adskilt er ikke det samme. Forskellighed er en bekræftelse af din oplevelse af hvem du er, og det som gør den mulig. Adskillelse skaber forvirring og gør denne oplevelse umulig.

Uden forskellen mellem her og der, op og ned, hurtig og langsom, varm og kold, var det ikke muligt at opleve noget af disse ting. Men der er ingen **adskillelse** mellem her og der, op og ned, hurtig og langsom, varm og kold. Der er tale om forskellige versioner af den samme ting.

På samme måde er der ingen **adskillelse** mellem sort og hvid, mand og kvinde, kristen og muslim. De er blot forskellige versioner af den samme ting. Når du kan se dette, vil du også have undergået den forandring. Du er blevet en del af det nye samfund hvor forskellighed, ikke adskillelse, er i højsædet.

Det er ikke nødvendigt at forsvinde som individ for at opleve at I alle er ét. Det er selvfølgelig hvad mange frygter. Mange frygter at det at være ét betyder at være ens, og at det som skiller dig ud fra helheden vil forsvinde. Og at **man selv** forsvinder. Derfor bliver kampen mod det at være ét en kamp for at overleve. Men det at være ét vil ikke gøre ende på din overlevelse som et individuelt udtryk for helheden. Det vil snarere gøre den mulig. Som det er nu, dræber I hinanden på grund af forkærlighed for jer selv, og det I tror på, og jeres had til andre og det de tror på.

I har skruet det sådan sammen at hvis man vil overleve som individ, race, religion eller nation, er man nødt til at sikre sig, at ingen andre overlever. Det er jeres myte der hedder **"De bedst egnede"**

overlever". Når I lever efter det nye evangelium om at være ét, er I ikke nødt til at kæmpe for at overleve fordi I garanterer overlevelsen ved ikke at kæmpe for den. Denne enkle løsning som I selv har været så længe om at nå til, vil ændre alt.

I holder op med at kæmpe når for at overleve den dag i opdager at I slet ikke kan **undgå** at overleve. I holder op med at dræbe hinanden den dag i indser at der ikke **findes** nogen **"anden"**.

Livet er evigt, og der er kun en af os.

Disse to sandheder gør bogstaveligt talt alt hvad I har foretaget jer i livet formålsløst. Når I forstår dem, vil de ændre jeres liv og forvandle det til set strålende udtryk for den mest ophøjede version af den mest storslåede vision I nogensinde har haft af hvem I er.

Livet er evigt, og er der kun en af os.

Disse to sandheder opsummerer alt og ændrer alt.

Livet er evigt, og der er kun en af os.

Disse to sandheder er det eneste I nogensinde vil få brug for at kende.

Hvad betyder det at have venskab med Gud/Altet? Det betyder at du har visdom af denne art lige ved hånden. Når som helst og hvor som helst. Det vil sige aldrig nogensinde mere at spekulere på hvad du skal gøre, hvor du skal være, hvor du skal gå hen, hvornår du skal handle eller hvorfor du skal elske. Alle spørgsmål forsvinder når du har et venskab med Gud/Altet for jeg bringer dig svarene.

Sandt nok bringer jeg dig slet ingen svar, men jeg viser dig blot at **du** havde dem med dig, da du kom ind i dette liv; at du har haft dem hos dig hele tiden. Jeg skal vise dig hvordan du kalder dem frem, hvordan du får dem til at stråle ud over et hvilket som helst problem, enhver udfordring, enhver vanskelighed, inde fra din væren således at vanskelighederne, udfordringer og problemer ikke længere er en del af dit liv, men slet og ret erstattes af erfaringer.

For omverdenen kan det meget vel se ud som om intet som helst er forandret. Og rent faktisk er det muligt at intet **er** forandret. Du står muligvis stadigvæk over for de samme omstændigheder.

Kun du kan fornemme forskellen. Kun du vil lægge mærke til forandringen. Det er en erfaring i din indre verden – men den begynder ikke desto mindre at påvirke den ydre verden også. Og mens andre måske ikke kan få øje på nogen forandring i dine omstændigheder, kan de se en forandring med **dig**. De vil undre sig såre. Og til sidst vil de spørge dig ud om den.

Så skal du fortælle dem sandheden. Sandheden vil sætte dem fri. Fortæl dem at intet er forandret i din ydre verden. Du kan stadig få tandpine. Der er stadig regninger der skal betales.

Du er stadig nødt til at tage tingene en dag af gangen. Sig til dem at du stadig befinder dig i situationer du engang har beskrevet som langtfra fuldkomne, at du stadig rammes af livets storme.

Sig til dem at det eneste der er forandret, er din oplevelse af det.

Hvad forstår du ved ordet **"erfaring"**?

Ja. Random House Dictionary of English Language definerer *"erfaring"* som *"den samlede sum af erkendelser som udledes af sanseopfattelsen; alt hvad man opfatter, forstår og husker."*

Godt. Og når du kender livets sandheder, er det der forandrer sig, den samlede sum af erkendelser. Din erfaring omhandler alt hvad der er **"opfattet, forstået og husket"**. Det er det vigtige ord. **"husket"**. Kort sagt, din erfaring ændrer sig når du **totalt set husker** hvem du virkelig er. Jeg er her for at huske dig med at huske. Du er her for at hjælpe andre med at huske.

Når du husker, **gen-indlemmes** du – det vil sige at du atter engang bliver et af lemmerne på Guds krop. Du bliver ét med alt hvad der er, selv om den del af dig der udtrykker helheden i en specifik individuation, ikke forsvinder, men tværtimod, fremstår endnu mere strålende end før.

Når dit individuelle udtryk er så strålende, kalder andre dig måske Gud, eller Guds søn, eller Buddha, den oplyste, mesteren, den hellige – eller ligefrem frelseren.

Og så **vil** du være en frelser, en der er kommet for at frelse alle andre fra glemslen, fra ikke at huske at de **ét**, fra at opføre sig som om de er adskilt fra hinanden. Du vil tilbringe livet med at arbejde på at gøre en ende på denne illusion om adskilthed. Og du vil slå dig sammen med andre der gør det samme. Du har ventet på disse andre. Du har ventet på at de skulle vise sig i dit liv, at du skulle lære dem at kende. Nu har I fundet hinanden, og du er ikke længere alene i denne verden. Det er hvad der menes med at have et venskab med Gud/Altet. Det betyder ikke længere at være alene. Derfor skal du, midt i dagligdagen, vide og forstå at intet nogensinde bliver det samme. Dit venskab med mig har forandret alt. Det har skaffet dig mit partnerskab og min kærlighed, min visdom og min opmærksomhed. Fra nu af er du opmærksom, og du vil vandre i vågenhed. Du vil indføle dig helt. Undtagen når du ikke gør det.

Der kan været tidspunkter hvor du glider tilbage i glemslen; når du forestiller dig at du er noget andet end den du virkelig er. Især på disse tidspunkter skal du bruge dit nye venskab. Anrøb mig, og jeg vil være der. Jeg vil føre dig til svarene, jeg vil føre dig til visdommen, **jeg giver dig tilbage til dig selv**. Gør da det samme for alle andre. Giv mennesker tilbage til sig selv. Det er din opgave, det er min mission, det er dit formål. Gennem deres venskab med dig, vil de få at vide at de har et venskab med Gud/Altet.